№ 3 (2754) ■ Субота, 5 січня 2002 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Свято новорічної ялинки у столичному Будинку вчителя

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1837 р. У Києві народився відомий видавець Стефан Кульженко. Його друкарня була однією з найкращих у Російській імперії. ■ 1860 р. У Золотоноші на Черкащині народився Василь Ляскоронський, історик та археолог. ■ 1895 р. Вийшла книга Юліана Бачинського «Ukraina irridenta», де вперше обгрунтовується потреба створення власної української держави. ■ 1923 р. У Харкові створена спілка пролетарських письменників «Гарт». ■ 1939 р. На Закарпатті формується Українське національне об'єднання — з метою досягти незалежності Карпатської України.

Підписання з умовою

Президент України Леонід Кучма підписав ухвалений Верховною Радою Закон «Про Державний бюджет України на 2002 рік». Документ набрав чинності з 1 січня 2002 року, повідомили Укрінформу в Управлінні інформації та зв'язків з громадськістю адміністрації Президента України.

Разом з підписаним законом Президент України надіслав листа Голові Верховної Ради України Іванові Плющу, в якому, зокрема, зазначив, що бюджет 2002 року має відповідати реальній ситуації в нашій державі і головне — реальним можливостям економіки. На думку глави держави, недоліки й суперечності, які містить основний фінансовий документ, ускладнюватимуть процес його виконання, негативно впливатимуть на розв'язання поточних і стратегічних соціально-економічних завдань. Президент України висловив сподівання, що Верховна Рада з розумінням поставиться до порушених проблем і, незважаючи на розпочаті передвиборні перегони, найближчим часом повернеться до розгляду в невідкладному порядку пропозицій уряду із забезпечення макроекономічної стабілізації, розширення податкової бази та пошуку додаткових шляхів для сталого зростання економіки.

Ми знову в сумнівній сімці

Другий рік підряд «Репортери без кордонів» називають Україну серед країн, де вбивають журналістів. У звіті цієї міжнародної організації за 2000 рік наша держава фігурувала у зв'язку з убивством Георгія Гонгадзе. До чорного списку минулого року вона потрапила через трагічну смерть директора Слов'янської ТРК Ігоря Александрова. Загалом у небезпечну для свободи слова зону потрапило 7 європейських країн. Україна «удостоїлася» «почесного» місця поряд з Північною Ірландією, Косово і Країною басків (!).

Європейці, правда, можуть утішитися іншою статистикою. Вперше за останні роки «Репортери без кордонів» зафіксували випадки придушення свободи слова у країнах сталої демократії. Серед них — США, Канада і Велика Британія. Теракти 11 січня і антитерористичні операції виявилися пробою на міцність демократії.

Ще одна небезпечна тенденція — безкарність за злочини проти журналістів. І тут знову «засвітилась» Україна. «Безпорадність Генпрокуратури і МВС у розслідуванні «справи Георгія Гонгадзе», — звертають увагу «репортери», — змусили Раду Європи рекомендувати проведення незалежного розслідування за участю іноземних експертів».

"ДЕ ХРИСТОС РОДИВСЯ, ТАМ СВІТ ПРОСВІТИВСЯ"

Сива історія не заслонила новини, яка пролунала далекої ночі у Віфлеємі: «Звіщаю вам велику радість, яка буде для всього народу: для вас сьогодні в місті Давида народився Спаситель, який є Христос Господь» (Лк.2, 10—11). Понад дві тисячі років цю радісну звістку повторюють у благословенний день Різдва всі християни планети.

(Закінчення на 9-й стор.).

Колаж Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Що на столі і хто під столом

Католики Різдво Христове вже відзначили 25 грудня. Тепер настає черга православних. Серед країн, для яких православне Різдво — офіційне свято, Україна, Росія, Білорусь, Вірменія, Грузія, Югославія.

(Закінчення на 10-й стор.).

Гість і господар

Завтра за традицією у Львові о 12 годині із ратуші урочисто винесуть кількаметрового дідуха, і процесія за участю міського голови Василя Куйбіди, представників усіх релігійних конфесій, національно-культурних товариств вирушить проспектом Свободи до фігури Матері Божої. Там буде встановлено прадавній символ Різдва. Дідуха за добрим звичаєм вшанують, привітають, а львів'янам знову нагадають: «Він приходить до нас у цей Різдвяний світ як гість із далеких тисячоліть і водночас як господар. Бо він — зернина, з якої виростає колос. А з того колосу — сніп, а зі снопа — ціле поле хліба, а хліб — це життєва снага наша, це тіло Христове...»

Прадавній традиції дає друге дихання сім'я Коцюків із Стрийського району. Їхні дідухи прикрашають домівки і офіси багатьох львів'ян. Василь Коцюк, військовослужбовець, постійний читач нашої газети, приніс дідуха і до корпункту «Голосу України» — «на добро і врожайні рядки», повідомляє **наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

І ожило на полотні Різдво

Різдвяну виставку відкрито у залі Чернігівської організації Національної спілки художників. На полотнах Людмили Койдан, Миколи Гайдука, Івана Пенського та інших митців — святкові зимові сюжети, присвячені січневим празникуванням. Роботи виконано олією, аквареллю та гуашшю, повідомляє **наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

Актуально

Грип наступає... повільно

Захворюваність на грип та гострі респіраторні інфекції — у передепідемічній стадії, **повідомляє прес-центр МОЗ України**. Помітна тенденція до незначного зростання кількості захворювань у Дніпропетровську, Львові, Одесі, Сімферополі та Чернігові. А в Запоріжжі епідемічний поріг вже перевищено.

Фахівці Українського центру грипу рекомендують менше знаходитися в місцях масового скупчення людей, не переохолоджуватися, вживати препарати, що підвищують захисні властивості організму. А якщо недуга вже підкралася, слід обов'язково викликати додому лікаря. Не забувайте: грип небезпечний своїми ускладненнями.

Зігріє готівка

З нинішнього року субсидії для відшкодування витрат на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива надаватимуть населенню готівкою. Це визначено відповідною постановою Кабміну.

Погода

Свято зустрінемо зі справжньою зимою

Найближчими днями на більшій частині території України зберігатиметься справді зимова, морозна, сніжна погода.

Сьогодні у північних областях країни передбачають 13—18 градусів морозу, на решті території — 19—24, місцями — 25—28 градусів нижче нуля.

У неділю температура повітря становитиме 6—11 градусів морозу, а на сході — до 15 градусів нижче нуля, вдень — 2—7 морозу.

На початку наступного тижня по всій території пройде невеликий сніг і відбуватиметься поступове потепління на 5—8 градусів, починаючи з північних областей, **повідомляє Гідрометцентр.**

P. S. На острові Зміїний, що на Одещині, відкрито поштове відділення

Формуються окружкоми

У Центральній виборчій комісії

За станом на 12 годину 4 січня 18 партій подали до Центральної виборчої комісії України списки кандидатур для включення в окружні виборчі комісії. Про це кореспондентові «ГУ» повідомив секретар ЦВК Ярослав Давидович. За його словами, сім із цих партій мають право на обов'язкове включення своїх представників до складу окружкомів. Подання у ЦВК списків кандидатур від партій і блоків мало завершитися о 24 годині 4 січня. Я. Давидович відмовився назвати партії, що делегували своїх представників до виборчих комісій. «Це реклама для партій», — сказав секретар ЦВК.

За Законом «Про вибори народних депутатів України» окружна виборча комісія складається з не менш як 12 і не більш як 20 осіб за поданнями центральних керівних органів партій, зареєстрованих у Мін'юсті не пізніш як за рік до виборів. Обов'язково до складу окружкомів включаються представники партій (блоків), які подолали чотиривідсотковий бар'єр на попередніх парламентських виборах, та партій, які в поточному складі Верховної Ради мають свої партійні фракції. За даними ЦВК, таких партій загалом 18. Решта місць розподіляється між представниками інших партій (блоків) жеребкуванням, яке ЦВК повинна провести не пізніше 7 січня. Кожна партія чи блок має право делегувати до окружкому по одному представникові. До 9 січня Центрвиборчкому треба сформувати 225 окружних виборчих комісій.

Фотофакт

На знімку: *різдвяні зустрічі-звіти провів народний депутат України Валерій Коломойцев з ветеранами війни та праці Луганська.*

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Виборчком порушує Конституцію

Виборча комісія Криму рекомендувала проводити збір підписів на підтримку кандидатів у депутати Верховної Ради АР Крим російською мовою. **Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна»** з посиланням на прес-службу Українського народного руху, таке рішення було ухвалено на засіданні комісії наприкінці минулого року, де затверджено рекомендації зі збору підписів на підтримку кандидатів до кримського парламенту.

Кримська організація УНР висловила протест проти цього рішення і пообіцяла звернутися до суду. На думку рухівців, воно не відповідає ст. 10 Конституції України і ст. 10-13 Конституції АРК про державну мову.

Українська партія знайшла союзників

Українська партія на чолі з Євгеном Добряком, що налічує більш як 17 тисяч членів та симпатиків, має намір підтримувати «Блок Юлії Тимошенко».

За словами Є. Добряка, кандидати в народні депутати від Української партії збираються балотуватися за одномандатними виборчими округами, і, зокрема, вже визначено 13 кандидатів. У разі перемоги на виборах, вони ввійдуть до складу майбутньої фракції «Блоку Юлії Тимошенко».

На знімку: глава Української партії Євген Добряк (ліворуч) розмовляє з народним депутатом Віктором Тараном (Тереном), який представляє «Блок Юлії Тимошенко».

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Ще один блок

Зелена партія України та Екологічна партія України створили виборчий блок «Зелені за майбутнє». **Як повідомили в Екологічній партії**, угоду про створення блоку було підписано другого січня. Об'єднавчий передвиборний з'їзд плановано провести п'ятого січня 2002 року.

Депутат в окрузі

Тимчасово припиняю допомогу

Народний депутат України Федір Шпиг у зверненні до жителів свого округу №210 оголосив, що на період виборчої кампанії, до 31 березня, тимчасово припиняє реалізацію соціальних програм, зокрема адресної допомоги окремим громадянам. У такий спосіб він позбавляє потенційних конкурентів можливості звинувачувати його в порушенні виборчого законодавства. Водночас голова правління банку «Аваль» поінформував про зроблене: на лікування та інші потреби 5300 громадян було виділено більш як 1 мільйон гривень, 145 навчальних та 160 лікувальних закладів отримали різноманітну фінансову та матеріальну допомогу на загальну суму понад 2 мільйони гривень. Загалом з часу попередніх виборів банкір і народний депутат надав виборцям Прилуцького округу допомоги на суму 4,5 мільйона гривень. «Жодне звернення, яке надійде до мене в цей час, — насамкінець заявив Ф. Шпиг, — не залишиться поза увагою, але конкретну допомогу буде надано вже після виборів».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Новорічний гарбуз українській демократії

Саме так під час прес-конференції охарактеризував рішення Конституційного Суду про невідповідність Конституції указів Президії Верховної Ради «Про тимчасове припинення діяльності КПУ» та про заборону цієї партії в Україні голова Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих Євген Пронюк.

Рішення КС несподіване, бо досі «у громадськості та ЗМІ до цієї авторитетної високої інституції не було зауважень», — сказав він. За словами Євгена Пронюка, голова КС Віктор Скомороха у коментарі після засідання суду фактично визнав незаконність такого вердикту. На його думку, КС узагалі не мав права розглядати дане подання, бо тоді можна переглядати та скасовувати будь-які політичні рішення. Втім, відомо, що слово Конституційного Суду остаточне й оскарженню не підлягає.

Товариство не погоджується з тим, що КС вважає Комуністичну партію України не правонаступницею КПРС, а новим об'єднанням громадян, зареєстрованим 22 липня 1991 року. «Для того, щоб прийняти рішення про правонаступництво організації, варто було хоча б подивитися на нумерацію з'їздів КПУ, яку вона веде з моменту створення у 1918 році в Москві», — підкреслив голова товариства.

Юлія ШЕЙКО.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про введення мораторію на примусову реалізацію майна

Цей Закон спрямований на забезпечення економічної безпеки держави, недопущення руйнування цілісних майнових комплексів державних підприємств, захисту інтересів держави під час реалізації майна господарських товариств, у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків.

Стаття 1. Встановити мораторій на застосування примусової реалізації майна державних підприємств та господарських товариств, у статутних фондах яких частка держави становить не менше 25 відсотків (далі — підприємства), до вдосконалення визначеного законами України механізму примусової реалізації майна.

Стаття 2. Для цілей цього Закону під примусовою реалізацією майна підприємств розуміється відчуження об'єктів нерухомого майна та інших основних засобів виробництва, що забезпечують ведення виробничої діяльності цими підприємствами, а також акцій (часток, паїв), що належать державі в майні інших господарських товариств і передані до статутних фондів цих підприємств, якщо таке відчуження здійснюється шляхом:

звернення стягнення на майно боржника за рішеннями, що підлягають виконанню Державною виконавчою службою;

продажу майна в процесі провадження справи про банкрутство, визначеного статтями 22, 23, 24, 25, 26, 30, частиною одинадцятою статті 42, абзацом другим частини шостої статті 43 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» щодо визнання боржника банкрутом, відкриття ліквідаційної процедури і продажу майна підприємства.

Стаття 3. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

забезпечити неухильне виконання цього Закону;

у місячний термін подати в установленому порядку законопроект про внесення змін до законів України «Про виконавче провадження», «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», в якому передбачити вдосконалення механізму примусової реалізації майна підприємств.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
29 листопада 2001 року.
№ 2864-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац другий частини першої статті 1 Закону України «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 3, ст. 20) викласти в такій редакції:

«суми авансових платежів та попередньої оплати за контрактами підприємств суднобудівної промисловості, визначених згідно із частиною другою цієї статті, отримані від замовників суден, а також кошти у вигляді кредитів, які отримують ці підприємства від банків України з метою спрямування кредитних коштів на фінансування будівництва суден за контрактами, зараховуються на окремі рахунки цих підприємств, не підлягають безспірному списанню та використовуються лише за цільовим призначенням відповідно до контрактних зобов'язань зазначених підприємств. Суми авансових платежів та попередньої оплати з метою визначення прибутку, що підлягає оподаткуванню згідно з Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств», включаються до складу валових доходів таких підприємств у тому податковому періоді, в якому здійснюється здача судна замовнику, а витрати зазначених підприємств суднобудівної промисловості, здійснені ними за рахунок авансових платежів та попередньої оплати відповідно до їх цільового призначення, включаються до складу валових витрат у податковому періоді, на який припадає дата збільшення валових доходів на суму зазначених платежів».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
13 грудня 2001 року.
№ 2892-ІІІ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Міжнародної конвенції про боротьбу з бомбовим тероризмом

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Приєднатися до Міжнародної конвенції про боротьбу з бомбовим тероризмом, прийнятої Генеральною Асамблеєю ООН 15 грудня 1997 року (додається), з таким застереженням:

«Положення пункту 2 статті 19 не виключає здійснення Україною власної юрисдикції щодо членів збройних сил держави та переслідування в разі незаконності їхніх дій. У тій мірі, в якій такі дії не регулюються іншими нормами міжнародного права, матиме застосування ця Конвенція».

2. Україна здійснює юрисдикцію щодо злочинів, зазначених у статті 2 Конвенції, у випадках, передбачених пунктом 2 статті 6 Конвенції.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 29 листопада 2001 року.
№ 2855-ІІІ.

Фотофакт

Природний газ прийшов у приватні будинки східної околиці Карлівки (Полтавська область), де за останні роки виріс новий мікрорайон.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Назви партій у ЦВК не розсекречують. Аби не рекламувати

Нещасний випадок чи кримінал

Поки що немає відповіді на запитання: що спричинило потужний вибух у кооперативному будинку №63 по вулиці Княгині Ольги, що стався увечері 27 грудня. Компетентні органи проводять розслідування, а міська влада робить усе необхідне для допомоги потерпілим сім'ям.

Епіцентром вибуху була трикімнатна квартира на шостому поверсі. Її господині, яка мала намір продати помешкання і навіть встигла вивезти звідти меблі, на момент вибуху вдома не було. Порушовано шість квартир. Жертв немає, двадцятирічна Леся Х. отримала поранення обличчя середньої тяжкості, її госпіталізовано. Одразу після НП міський голова Львова запевнив мешканців, які залишилися без даху над головою, що всі ремонтні роботи буде проведено за рахунок міста.

Відпрацьовуються дві версії трагедії: вибух газу або... Голова житлового кооперативу сказав, що начебто знайдено годинниковий механізм. До слова, на одинадцятому поверсі цього будинку проживає начальник регіонального відділення Фонду державного майна України у Львівській області Степан Давимука (він очолює виборчий штаб Віктора Ющенка). На п'ятому поверсі, саме під епіцентром вибуху, мешкали відомі спортсмени-лучники Дмитро та Олександр Алексеєнки.

Для доброчинних внесків на допомогу потерпілим відкрито спеціальний рахунок, на який вже почали надходити кошти.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Святково-колекторний «сюрприз»

За добу до Нового року 300-тисячні Черкаси залишилися без води. Опівночі на каналізаційному колекторі міста сталася аварія — прорвало водовідводну трубу діаметром 1200 мм. За тривогою було піднято сотні працівників комунальних служб, і в обласному центрі оголошено надзвичайний стан.

Всього за кілька годин до новорічного свята вдалося відновити подачу води. Втім, після настання 2002 року її подачу знову припинили — стався повторний прорив. Ремонтні роботи на колекторі тривають. Міська влада підраховує матеріальні збитки, а городяни — не менші моральні.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фотофакт

Ветерани ОУН-УПА з відкриттям лікувально-реабілітаційного центру «Говерла» в курортному Моршині отримали можливість поправити своє здоров'я, сплативши за путівку лише 10 відсотків її вартості.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Конкурси

На повний голос

На Одещині підбито підсумки обласного конкурсу на кращу журналістську роботу щодо висвітлення діяльності органів місцевого самоврядування. Відзначено і творчі колективи, і окремих працівників ЗМІ. Переможцями названі комінтернівська райгазета «Слава хлібороба», творча група програми «Рада вирішила» облдержтелерадіокомпанії, Овідіопольське районне телебачення, Білгород-Дністровська студія телерадіомовлення «Новини Придністров'я», кореспонденти обласної газети «Одеські вісті» Геннадій Пронін та Микола Мунтян, редактори міської газети «Новини Южного» Ольга Чабанюк та балтської районної газети «Народна трибуна» Таїсія Крисько, кореспондент обласного радіо Геннадій Степаненко.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

Різдвяні свята без пожеж

Служба 01

За неписаними звичаями у нас жодне свято не обходиться без спиртного. І, як свідчить статистика, нерідко така «радість» перетворюється на непоправне лихо, бо більшість трагедій трапляється саме із захмелілими громадянами.

Пожежі в селі Живаново Компаніївського району як такої й не було, лише в деяких місцях зітліла постіль та дим заполонив кімнати. Але цього виявилося достатньо, щоб загинула 53-річна хазяйка будинку. До трагедії призвела її необережність під час паління. За словами сусідів, жінку останнім часом тверезою не бачили.

Під час свят значно підвищується ризик травмування та загибелі дітей, залишених без нагляду. В новорічну ніч 2001 року в області через необачність дорослих загинула маленька дівчинка — від короткого замикання загорівся увімкнений телевізор.

В Олександрівці знайшли досить нетрадиційний шлях розв'язання цієї проблеми — працівники районної лікарні та державної пожежної частини № 29 на час Новорічних та Різдвяних свят вирішили помістити малюків з неблагополучних сімей у лікарню. Сьогодні в педіатричному відділенні перебуває дванадцятеро дітей віком від одного до п'яти років, утримання яких узяв на себе медичний заклад.

Л. ЄРМОЛАЄВА,
інженер ЦГЗ УДПО УМВС України в Кіровоградській області.

Стихія

Зимонько-Снігуронько, не труси сніжком

Сильний снігопад завдав чимало шкоди Карпатському краю. Всі перевали, через які проходять транспортні артерії, було засипано, подекуди зійшли лавини. У Хустському районі в сніговому полоні опинилися три будинки — один із них зруйновано, інші пошкоджено. В обласному управлінні з питань надзвичайних ситуацій повідомили, що сніговою лавиною зруйновано й будинок у Рахівському районі (обійшлося без людських жертв). Ситуація ускладнювалася незвичними для Закарпаття вітрами, які вивели з ладу деякі лінії електропередач.

Уже пробито дороги через усі гірські перевали. На Ужоцькому визволено портал залізничного тунелю, який занесло лавиною.

Роботи з розчищення шляхів тривають. Вітрові припинилися, встановилася морозяна сонячна погода. Проте загроза сходження снігових лавин залишається.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Оголошення

І трохи маку до куті

Не вдалося повністю задовольнити попит на звичайний мак сільськогосподарському товариству «Урожай», що у Чернівецькому районі на Вінниччині. Хоча торік у господарстві зібрали аж 40 тонн макових зерен. Половину продукції одразу купили оптовики. Решту, розфасувавши у 200-грамові пакети, реалізували на ринках області.

М'які маслянисті зерна, що легко розтираються в макітрі, продавали по вісім гривень за кілограм. За такої ціни, стверджує керівник господарства Дмитро Сагалатий, мак — надзвичайно рентабельна продукція.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Спорт

Гандбол

Останні оглядини

У столичному Палаці спорту 11—13 січня відбудеться другий турнір «Кубок Вадима Гетьмана», в якому візьмуть участь національні збірні Хорватії, Ізраїлю, України та збірна клубів Росії. Призовий фонд — 30 тисяч німецьких марок.

Це буде остання перевірка для цих команд перед чемпіонатом Європи, який проходитиме у Швеції з 25 січня по 3 лютого. Росіяни визначилися із сімома гравцями, котрі виступатимуть у Скандинавії. Це — «легіонери». Ще одна сімка визначиться саме в Києві.

Приємно, що українська команда (головний тренер Владислав Циганок) напередодні нового року виграла великий міжнародний турнір у Швейцарії. І, зрозуміло, на очах своїх прихильників прагнутиме не переривати переможної серії.

Баскетбол

«ТІМ» приймає гостей

Серед учасників нинішнього чемпіонату країни серед жінок ми не бачимо дворазових володарок золотих нагород, баскетболісток столичного колективу «ТІМ-СКУФ». Поширювалися чутки, що він припинив існування. Але то — дезінформація. Змінилася тільки назва (тепер — лише «ТІМ»). У клубі є доросла команда, яку очолює олімпійська чемпіонка Марина Ткаченко. А юне покоління продовжує виступи навіть на міжнародній арені.

Учора в залі НУФВІС розпочався черговий тур першості Північно-Європейської баскетбольної ліги серед дівчат 1986—1987 років народження. Київські змагання присвячено пам'яті колишнього головного тренера клубу «ТІМ» і національної збірної України Ігоря Ткаченка.

Як розповів віце-президент клубу Анатолій Ткаченко, до нашої столиці прибули команди з Естонії, Литви, Латвії, Білорусі та Москви. Сьогодні й завтра початок ігор — о 9.00. Урочисте закриття завтра, о 16.00.

Футбол

Відпочили — і негайно до роботи

Донецький «Шахтар» після місячної відпустки на своїй заміській базі «Кірщи» розпочав підготовку до другого кола чемпіонату країни, в якому він попереду. Поки що не вирішено питання зі старшим тренером, тому його обов'язки виконує Валерій Яремченко.

Відсутні лише Джулиус Агахова, Азек Окоронкво і Ассан Ндіайє. Вони перебувають у тренувальних таборах збірних своїх країн, які мають виступати у фінальному турнірі чемпіонату Африки.

А «Шахтар» 8 січня збирається вирушити на збір до Ялти. Потім, 22 січня, команда планує взяти курс на Об'єднані Арабські Емірати. Але ці дати й місця зборів можуть змінитися, якщо у клубі з'явиться іноземний наставник.

До московських баталій — у Кончі-Заспі...

Київські динамівці, як відомо, з 19 по 27 січня найсильнішим складом візьмуть участь у десятому розіграші Кубка Співдружності, що відбудеться у Москві, у спорткомплексі «Олімпійський».

Цього року змагатимуться 16 команд — чемпіони колишніх республік СРСР і молодіжна збірна Росії (поза конкурсом). Їх розподілено на чотири підгрупи. Суперники киян у групі С — «Шамкір» (Азербайджан), «Каунас» (Литва) і «Регар-Тадез» (Таджикистан).

Увесь час до початку змагань у столиці Росії чемпіон України готуватиметься вдома. У манежі свого тренувального центру в Кончі-Заспі динамівці планують зіграти кілька контрольних поєдинків: 10 січня — з ФК «Оболонь», 14 січня — з ФК «Вінниця», а 16 січня — з «Поліграфтехнікою».

Сталися деякі зміни у складі команди. Передано в оренду ярославському «Шиннику» півоборонця Артема Яшкіна. Інший гравець цього амплуа, Геннадій Мороз, повернувся до «Дніпра». Ведуться переговори про трансфер до московського «Динамо» воротаря Олександра Філімонова.

А вчора у клубі майстрів стадіону «Динамо» відбулася прес-конференція Валерія Лобановського.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

***На знімку:** Олександр Філімонов, який не зажив слави у київському «Динамо», найпевніше, повернеться до російської столиці.*

Фото Володимира ТИМЧЕНКА.

Несвятковий феєрверк у Львові

«Голос України», 5 січня 2002 року. № 3 (2754)

"СВЯТИЙ ВЕЧІР, ДОБРИЙ ВЕЧІР

З різдвяних послань

Улюблені у Христі! Христос народжується!

Невичерпною темою для поетів, письменників, іконописців, художників, богословів є чудо Віфлеємської ночі. Воно також є джерелом натхнення для всіх тих, хто прямує до звершення, до спасіння. Для кожного віруючого свято Різдва Христового приносить свою окрему добру новину. Різдво Ісуса Христа — це духовне багатство, що перевищує всяке інше багатство, бо наші убогі ототожнюють себе з Богом Предвічним, Який так усіх нас полюбив, що понизив Себе, щоб піднести нас.

Нехай цьогорічне святкування Різдва Ісуса Христа ще більше надихає нас на відновлення тієї присяги, висловленої при хрещенні, нехай присутність Христа Ісуса відчувається у нас і через нас, бо Він живе і діє через нас і закликає нас до святості.

Роздумуючи про це свято свят України і всього людства, молюсь, щоб благодать і істина, які приходять до нас через Христа Спаса, рясніли у вашому житті.

Обнімаю вас тією любов'ю, яку відчули всі, кому Він явився у вертепі, і благаю Його поблагословити всіх вас Своїм благословенням.

Славмо Його чесним і справедливим життям!

КОСТЯНТИН,
Першоієрарх Української
Автокефальної Православної Церкви.

Дорогий український народе!

З нагоди Празника Христового Різдва, яке вже ось перед нами, душею звертаємося до подій, що сталися понад дві тисячі років тому. Звертаємося до них не як до чогось, що цілковито минуло, а як до дійсності, котра триває і яку ми літургійно переживаємо рік у рік.

Прихід Божого Сина між людей — це реальність, яка завжди з нами, а з нею і всі її наслідки: це світло серед темряви гріховного світу; це тепло, що усмиряє біль наших сердець; це присутність Бога як доказ того, що Він нас любить і дбає про нас. Різдво — це не тільки емоційно приємні хвилини, але це пригадка життєвих правд, без котрих людині трудно пробиватись крізь життя.

З нагоди цьогорічних свят ще раз хочемо глибоко зостановитися на ставленні Бога до нас, бо в цьому — джерело світла й сили, в цьому — надія на краще майбутнє як щось, що можна справді здійснити.

Зі світлим Празником вітаю Вас,

ЛЮБОМИР (Гузар)
Верховний Архієпископ
Української Греко-Католицької Церкви.

Многі літа вам прожити Ми бажаєм на прощання!

Цими словами віншування закінчується зустріч учасників вертепу з найвдячнішими глядачами — господарями. Далі уже не до слів — починається весела трапеза.

Вертеп — це народний ляльковий театр. Точніше, різдвяна вистава, яка оповідає про народження Христа. Традиційний вертеп має дві частини: містеріальну та світську. У першій — персонажами є Йосип, Ангели, Три Царі, Волхви й Пастухи. У другій частині діють Цар Ірод, Чорт, Смерть та герой Запорожець.

Нині дуже популярний і нетрадиційний вертеп. Його персонажів підказує саме життя. Головне — багата уява артистів і співзвучність із нею фантазії глядачів. У це передвиборне Різдво цікаві аналогії вимальовуються. Спробуйте самі для себе провести відповідні паралелі. Отже, кілька уривків з класичного вертепу. Слово «класичного» підкреслюю особливо.

Пастух І: «Слава Богу, ми в цій хаті, перестаньте сумувати, бо ми звістку вам принесли, що всі темні сили щезли (чи, точніше, щезнуть. — **Авт.**)».

Пастух ІІ: «Весь світ нині звеселився, бо Син Божий народився, і ви, браття, звеселіться, рожденному поклоніться! ... У вертепі Віфлеємськім Янголи співають, а воїни Іродові немовлят стинають!..»

Входить цар Ірод, за ним два воїни (їх може бути й значно більше. — **Авт.**). Ірод (сердито): «Вже запізно! Вже запізно, кляте плем'я! Ви, шалені! Другий день вас здоганяю, але вас в руках вже маю. Тут і він є, певно, з вами? Ну? Признайтесь перед нами — ви ходили в Віфлеєм? Чи я вам не є царем?»

Пастух ІІІ (підходить до Ірода і вимогливо, сердито): «А тому невинну й гожу Чисту Діву — Матір Божу хочеш нині ти зловити!»

Пастух ІІ (гнівно): «Хочеш вбити, хочеш вбити...»

Є й інші персонажі. Наприклад, Біда:

«Я — ваша Біда! Я вас всіх віддавна знаю — я вас мучу, пригинаю, відбираю ваші статки, не лишаю вам і латки. Сію вам у душі страх, сила в мене є в руках. Лиш один (може, й одна. — **Авт.**) мя може стати, не дасть в світі панувати — той, що вчора народився! Але Ірод розізлився — він ще нині його вб'є. Ірод мій приятель є!»

А ось коментар Козака: «Чув я все, що тут робилось! Це дитятко народилось, та від рук твоїх не згине, ось до тебе смерть прилине».

Правда, до завершення цієї «оптимістичної трагедії» ще далеко. Ще мають зіграти свої ролі і Чорт: «Довго ждав я твою душу і тепер забрати мушу! Будеш нам смолу возити, вічно в пеклі будеш гнити», — і підприємливий чоловік, який «За тую коляду» просить «Дайте щось, бо я вже йду. Не давайте копійки, бо діряві кишеньки» (і справді, навіщо копійки, коли на енергоринку такі «гроші» не ходять? — **Авт.**).

А взагалі все закінчується повним

тріумфом Світла і Правди. Про що й не забарився сповістити Янгол: «Мир і спокій цьому дому!

Тут немає місця злому!
Не незгода, а злагода,
єдність і любов народу,
не темнота, а просвіта,
що як сонце серед літа
освітляє трави й паші,
так освітить душі ваші.
І засяє світло Боже,
Правда кривду переможе!»

Ех, ці ангельські слова та Богові б у вуха!

Та у результати нашого незасніженого волевиявлення!

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Дні на хуторі поблизу Диканьки

Звичайно, читач здогадається, що слово «хутір» — поняття умовне. Швидше, данина класиці, ніж сувора реальність. Сподіваюсь, він зрозуміє і часову переміну: вечори так геніально оспівані Гоголем, що враження не зіпсувала навіть версія, запущена «Інтером».

Чим сповнені дні сучасних героїв Диканьки? Героїв автентичних, а не заїжджих столичних зірок, над «сільським» образом яких потрудилися найкращі модельєри і візажисти. Чи здатен теперішній Вакула не те що із Санкт-Петербурга — із Сорочинського базару привезти коханій Оксані капці? А, не дай Боже, перевелися Солохи: невже в лантухах тут лише картоплю везуть на продаж? Це так само неромантично, як ресторанна тарілка з варениками, ножем і виделкою у комплекті.

Напередодні Різдва, відірвавшись від святих справ — приготування куті і концертів художньої самодіяльності, диканські таємниці мені розсекретила начальник відділу культури районної держадміністрації Надія Крюченко:

— На жаль, ковалів як таких у нас майже не зосталося. У них, по суті, немає потреби. На щастя, нащадки Вакули, навіть позбавлені молота і ковадла, залишилися чоловіками майстровитими. І романтичними, я вас запевняю. Заради примх наречених вони не те що до Санкт-Петербурга — до Італії і Португалії доберуться. Правда, звідти везуть не черевички, а «мерседеси». І Оксани за це на них зовсім не гніваються. Хоча, якщо відверто, то Вакул жене на чужину не романтика, а проза наша місцева. Безробіття серед чоловіків у Диканьці не менша напасть, ніж витівки чорта у різдвяну ніч. Але люди не бідують: у підсобних господарствах по кілька корів, та й городи чималі. І Вакули, і Оксани в гарячу пору не розгинають спин. До речі, є в нас кілька молодих фермерів: такі колоритні постаті, наче зійшли з-під пера Гоголя.

Чи їздять на чортах? А для чого їм такі нечисті перевізники, коли можна на джон-дірах без проблем дістатися хоч на хутір, хоч за хутір. А які в нас дівчата красиві: чорноброві, з косами! Відчувається прабабусина кров, відчувається українська порода... Знайомляться, правда, з Вакулами не на вечорницях, а на дискотеках, вечорах відпочинку, у приватних кафе, ресторанчиках. Знайомство, як правило, завершується вінчанням: найчастіше у Троїцькій церкві, яку розмальовував Вакула ще гоголівський. А у весільному кортежі 7—8 «мерседесів». Від заздрощів могли б позбавляти навіть знамениті черевички цариці.

А за Солох не переживайте. Куди вони ділися? Є в нас жінки, які володіють чарами. Їх легко розпізнати. Знаєте як? А поспостерігайте, як хто виходить із церкви. Коли спиною до вівтаря — точно Солоха! А де відьма, там у лантухах завжди є вакансії для сердечних дружків.

Приїздіть на Різдво до Диканьки. Не пожалієте!

Записала Людмила ВАКУЛЕНКО.

ДОБРИМ ЛЮДЯМ НА ЗДОРОВ'Я!"

З різдвяних послань

Дорогі браття і сестри! Христос народився, славімо його!

Церква Христова святкує Різдво Христове, щоб нагадати християнам, які втрачають надію у цьому світі, що Бог не залишив людство на самоті зі злом. Для того, щоб бути впевненим у земному житті, мати міцну надію, треба кожній людині духовно відродитися у приватному житті. Моральне оздоровлення суспільства через окрему людину є місією Церкви. Недаремно Христос Спаситель сказав: «Шукайте спершу Царства Божого і правди Його, і все це додасться вам» (див. Мф. 6, 33), тобто турбуйтеся насамперед про духовні цінності, а матеріальні будуть наслідком вашого духовного життя.

Українська держава існує вже десять років. У неї ще багато проблем, одна з них — проблема розділеного православ'я. Для консолідації суспільства, для утвердження незалежності України потрібна єдина Помісна Православна Церква. Незважаючи на всі труднощі і протидії, віримо, що така церква в нас буде. Різдво Христове є запорукою нашої надії.

У цей святковий день сердечно вітаю вас, дорогі браття і сестри, і всіх християн України з Різдвом Христовим і Новим роком. Поздоровляю зі святом і наших земляків-українців, розсіяних по всьому світу, які люблять свою батьківщину і всіляко допомагають утвердженню Української держави.

Прославляючи Різдво Христове, смиренно дякуємо Богу за всі Його благодіяння, за радість і скорботи, за Його безмежну любов до нас, грішних. Нехай милість Господня перебуває на нас і на Україні нашій і в грядущому році. Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде зі всіма нами.

ФІЛАРЕТ,
Патріарх Київський і всієї Руси-України (УПЦ КП).

Улюблені в Господі!

Крізь віки, крізь тисячоліття невгасимим світлом радості опромінює наші серця Віфлеємська зірка — світанкова зоря нашого спасіння. У Віфлеємській печері просіяв Милосердний Творець, Чиєю волею створений і існує Всесвіт. У слабке тіло убрався Володар світу, славу Котрого не можуть споглядати навіть Херувими і Серафими.

Чого чекає від нас Божественне Немовля? Ані жертви, ані подарунки Йому не потрібні. Бо що можуть принести люди Володареві всього і всіх. Син Божий нарікся іменем Ісус, що означає Спаситель. Одного бажає і очікує Він від нас — нашого спасіння. Він готовий обдарувати нас щастям Небесним, аби тільки ми дотримувалися Його спасительного Завіту. Образ Христа Спасителя — це те чисте дзеркало, в яке має дивитися кожна людина, щоб стати гідною свого вищого призначення. Ми станемо блаженними, увійдемо в Царство Боже і побачимо Небесного Отця, якщо збережемо на землі свій найбільший скарб — чистоту серця. Тільки тим, хто чистий серцем, відкривається Господь. Як каже святитель Григорій Неокесарійський: «Бог прийняв людське тіло, щоб людина стала здатною вмістити в себе Його Дух». І кожен з нас має бути гідним того, щоб умістити Святого Духа. Ми покликані до святості, і це головне призначення кожної людини, яка живе на землі.

Милосердний Господь зійшов на землю не лякати Своєю величчю, а залучати до Себе серця. За зворушливим образом Немовляти Ісуса таїлася всепереможна сила Господня. Цією удаваною слабкістю Божественної Любові, що осяяла весь земний шлях Спасителя, було зметено підступництво синів погибелі, зруйновано царство диявола. Цю непереможну перемогу, Божественний мир душі серед земних випробувань дарував Господь родові християнському, дарував Святій Своїй Церкві.

ВОЛОДИМИР,
Митрополит Київський і всієї України,
Предстоятель Української Православної Церкви (УПЦ МП).

Мене обирали «березою»

Святвечорові розповіді

Чи ходили ви колядувати? Дитячими різдвяними спогадами ми попросили поділитися заступника Голови Верховної Ради Степана ГАВРИША:

— Я народився на Івано-Франківщині в селі Олеші, тому Різдво і Великдень були для мене найсвітлішими і найочікуванішими святами. Але про Різдво спогади особливі. Пам'ятаю, мама за тиждень починала готувати різдвяний стіл, і так від усього невимовно смачно пахло! А що тривав піст і в останній передріздвяний день нам узагалі забороняли їсти, то очікування святої вечері було дивовижне. З першою зіркою на стіл ставили дванадцять страв, де основною була кутя. Її готували дещо незвично для нинішнього часу, адже нам перед цим треба було стовкти пшеницю у ступі. Ми з дідом, узявши із собою дідуха, ішли до стайні, до корів і гусей, годували їх. Потім я ніс кутю хрещеним батькам. Кутю та вечерю носили також тим, хто не міг їх собі приготувати: хворим і немічним. І тоді під високим місячно-зоряним куполом неба я почувався дуже щасливим.

За столом збиралася вся сім'я: мама й батько, дід і баба, я і сестра. І чекали тієї радості, що мала прийти з народженням Христа. Колядувати я ходив з такими ж хлопчаками, як сам. Брали з собою гармошку, дзвоники. Мене дуже часто обирали старостою гурту, якого називали «березою». Староста запитував у господарів, чи дозволять колядувати, отримував дарунки: копійки, яблука, горіхи, пряники... Коли вранці сідали ділити трофеї, то хоч і були дуже втомлені, відчували щиру радість. Ми були щасливі, що нас почули, а співали не менше десяти колядок. Бо чим краще гурт колядував, тим більша була винагорода.

Нині я не так часто колядую, але на Різдво завжди намагаюся згадати колядки. На жаль, пам'ятаю не всі і з цього дуже сумую. Навіть хочу звернутися до своїх земляків, щоб вони прислали мені тексти старих колядок. Щоб повернутися не в дитинство, а до пам'яті наших предків, які пронесли ці слова крізь тисячоліття. Адже це не просто пісні — то енергія душі нашого народу.

На свята я буду з сім'єю, з маленьким онуком Данилком, з доньками, які вміють готувати кутю і страви, що їх готували в моєму дитинстві. Під стіл ми неодмінно покладемо сіна, щоб усе родилося і добре всім велося. Нині Різдво для мене не лише очікування святкового столу, хоча, запевняю вас, найсмачніший стіл — різдвяний. Різдво — це спомини про дитинство, про батька і матір, діда і бабу, це зустріч з рідними і близькими...

Поздоровляю всіх з Новим роком та Різдвом Христовим. Щоб вас супроводжувала щаслива доля, щоб усі ми могли радіти з того, що ми — українці. Здоров'я всім, миру і злагоди, любові й віри — віри в себе, у Всевишнього, в Україну.

Записав Сергій ЛАВРЕНЮК.

Колядки

Спасибі тобі, пане господарю,
Що звелів нам колядувати.
Вимітай двори, застеляй столи,
Буде до тебе три гості разом, усі заразом:
Перший гість — ясне сонце,
Другий гість — ясен місяць,
А третій гість та дрібний дощик.
Як похвалиться ясне сонце:
«Як я ізійду рано в неділю, то зрадується
Увесь мир хрещений та ще й народжений».
Як похвалиться ясен місяць:
«Як я ізійду рано звечора, то зрадується
Риба-щука в морі, а козак в дорозі».
Як похвалиться дрібний дощик:
«Як я упаду тричі на мая, то зрадується
Жито, пшениця, усяка пашниця».

***

А на тім столі три кубки стоять:
В одному кубку — медок солодкий,
В другім кубку — багрове пивце,
В третім кубку — зелене винце.
Медок-солодок — на челядочку,
Багрове пивце — на колядочку,
Зелене винце — та й до церквці,
Та й до церквці, бай, на престольці.

***

А чи вдома, вдома бідная вдова?
Нема вдома — пішла до Бога,
Бога благати, щастя прохати:
— Ой, дай, Боже, два лани жита,
Два лани жита та й лан пшениці,
Лан пшениці — на паляниці...
— Ой, дай, Боже, ще й трохи гречки,
Трохи гречки — на варенички...
Бувай здорова, вдово, з Ісусом Христом,
З Ісусом Христом та Святим Різдвом.
Дай, Боже!

Надзвичайна ситуація — це коли я на свято вдома

Які стресові ситуації підстерігали на Різдво? Про це розповідає міністр з питань надзвичайних ситуацій Василь ДУРДИНЕЦЬ.

Я міг би пригадати багато цікавих епізодів з мого «колядувального» дитинства. Були в ньому і незвичні обставини, і майже казкові пригоди. Але жартівливий настрій перекреслюють свіжі спогади про те, як два роки підряд я проводив Різдво.

Торік на Різдвяні свята був у селах Закарпаття. Там ліквідація наслідків повені 1998 року такі «сюрпризи» нам влаштовувала, що ми насилу вийшли з надзвичайної ситуації. Слово честі, було не до колядок і не до святкового столу.

Могли бути зіпсовані Різдвяні свята і 2000 року. І не лише мені. Всі, мабуть, пам'ятають загрозу комп'ютерної кризи, яку пророкували з ночі 31 грудня 1999 року і до 4 січня наступного. Тоді мені довелося керувати міжвідомчим оперативним штабом, який чергував цілодобово. І знову було не до куті.

Через ситуацію, що виникла у світі і очікувалася в Україні, до нас не наважувалися приїжджати посли зарубіжних держав, багато іноземців. Навіть тепер страшно згадати, чим могли б обернутися для нас технічні катаклізми.

Та завдяки вжитим заходам увесь світ переконався: у нашій державі вміють тримати ситуацію під контролем, запобігти лихові.

Сподіваюся, що цього року на Різдво жодних особливих надзвичайних ситуацій не станеться. І мені вдасться посидіти вдома за святковим столом.

З Різдвом Христовим вас, шановні друзі!

Записав Яків ГАЛЬЧЕНКО.

А тут нам «нічого не винесли»

Чи ходили ви колядувати в дитинстві та який найбільший капітал вдалося покласти на «депозит» після коляди? На що ви їх потратили?»

З такими невинними святковими запитаннями ми звернулися до відомих державних діячів, які впливають на фінансову політику в Україні. Якщо для простих колядників є гріхом обминути бідного, то для журналістів, погодьтеся, було б ще більшим гріхом обминути не зовсім убогих достойників. Але нам «нічого не винесли». І не з простої причини, що було б зрозуміло: не робили ми цього в дитинстві. Подякували б — і розійшлися. Але поважні пани й особливо «підпанки», які відповідали на наші дзвінки, чомусь на «легковажне» запитання дуже образилися. Не той у них рівень і настрій не той, щоб «приймати колядників». Колись негостинним господарям у такому випадку співали: «А в цій хаті ведмідь жив, ми його зловили, шкуру ізлупили, колядникам заплатили».

Ми не такі зловредні. Тому щиро бажаємо керівникам Держказначейства, Державної податкової адміністрації та Нацбанку, крім моральних здобутків — незашореності й відкритості, ще й матеріальних гараздів. Щоб було «і на паляниці, і на варенички, і на держбюджет». «Бувайте здорові! З Ісусом Христом та Святим Різдвом. Дай Боже!»

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Ніч з варіаціями

Вільна тема

Сценарій той самий, як торік, і як багато-багато літ тому. Підморгне перша зірка на холодному небі, сім'я сяде за столом. Буде свят-вечір, дванадцять традиційних страв. Як талісман — горщик із багатою кутею. Поминання померлих родичів. Ніч умиротворення. Тиха молитва. Походи у гості. Колядницькі ватаги. Весела «коза»... А ще передріздвяної ночі ворожитимуть, мріючи про удачу, щастя, любов. Згадуватимуть прикмети. І раптом усе життя ніби збереться у великий золотий дідух...

Гарного й світлого вам Різдва! Нехай оселиться у вашій родині щастя.

З любов'ю — ваша «Сім'я».

Танго удвох

Різдвяні танці

Якщо вірити астрології, Кінь — граціозний символ року, який щойно настав, — сприяє всьому, що уособлює рух, ритм, натхнення. Усе це, в п'янкому коктейлі з красою, пластикою й пристрастю, притаманне бальному танцю.

Зустріч на паркеті

Вісім років тому, похапцем оформивши пенсію (роки роботи на хімзаводі давали змогу зробити це раніше), **Галина ПЕРВЕНЬОНОК** приїхала до Києва. Її тяжко хвора бабуся потребувала догляду. Залишаючи рідний Пітер, Галина Іванівна навіть не припускала, що незнайоме місто так її зачарує. Найменше думала, що зустріне тут свою долю. Тепер, через роки, вона каже: «Я вийшла на пенсію й почала жити!».

Дні біля ліжка хворої підштовхнули Галину Іванівну, котра звикла до зовсім іншого темпу життя, шукати собі розраду — для душі і тіла. Їй, як колишній гімнастці, доводилося все життя підтримувати форму. Залишивши спорт, перепробувала плавання, ковзани, навіть хокей. Приїхавши до Києва, Галина Іванівна почала відвідувати клуб бального танцю.

Пластичність нової учениці **Аркадій БЕРКОВИЧ** помітив уже на першому занятті. А ще — її відкритість, веселу вдачу і, головне, любов до танцю. Щоправда, свої почуття він приховував за підвищеною вибагливістю до старанної учениці. Галина Іванівна не витримала і першою освідчилася вчителеві у коханні. «Такого я не відчувала ніколи! Як з'ясувалося, за стриманістю Аркадія Лазаровича криється не менше почуттів. Це лише на тренуваннях він такий суворий, а вдома піклується про мене, як про малу дитину».

Незабаром вона стала його помічницею на заняттях, а потім і партнеркою у танці. Саме вона надихнула його на те, щоб знову повернутися на паркет і виступати в конкурсах у категорії «сеньйори» (від 35 років). Сам Аркадій Лазарович танцював з 23 років.

А. Л.: «Без почуття до партнера не можна станцювати вальс або румбу. З похмурим обличчям і без блиску в очах на паркеті робити нічого».

Г. І.: «У нашому клубі склалося кілька пар. Ніколи не забуду: субота, заняття, відчиняються двері і заходять наречений з нареченою. Ми їх навіть не впізнали одразу — такі вони були гарні! І стали свідками їхнього першого весільного вальсу...»

Пакунок з медалями

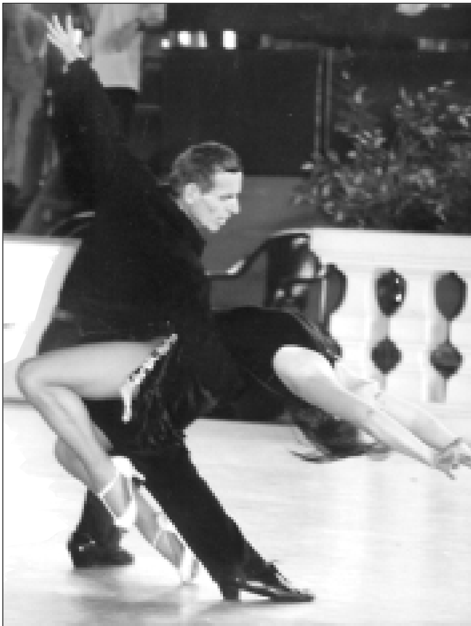
«Сеньйори» Галина та Аркадій беруть участь у всіх турнірах, де змагаються танцівники їхньої категорії. Від колекції кубків, що прикрашають полицю в їхній квартирі, неможливо відвести очей! Один з них — за п'яте місце серед 68 пар з усього світу — привезли з Італії. Кілька «кубків тренера» за традицією піднесено учнями-переможцями. Решта — за I та II місця. У шафі ще «живе» пакет з медалями. Важкий такий.

Нещодавно Галина та Аркадій здобули звання кандидатів у майстри спорту зі спортивних танців. Не повірите, в сумі їхній вік дорівнює 110 рокам! Хоча танцювати можна і в 80, і в 90, головне — бажання. До слова, такі пари публіка сприймає з особливим захопленням.

Г. І.: «Щоб бути професіоналами у молодіжному виді спорту, а не наче «шерочка з машерочкою», нам доводиться багато працювати. Щоденні тренування, розтяжки, йога... З віком людина рухається інакше, а потрібно ж і стрибати, і на шпагат сідати. Цікавимося всім, що підтримує здоров'я і довголіття: очищення організму, дієти».

А. Л.: «Адже нам доводиться змагатися із 35-річними, а то й молодшими! На чемпіонатах світу немає поділу на «гранд-сеньйори» (від 45 років) та «супер-сеньйори» (старші за 55 років), як воно має бути. Ми в нерівних умовах: різниця у віці (і в силах) конкурсантів — 20 років! Уявіть собі, як важко мати вигляд на рівні поряд з тими, хто годиться нам у діти. Минулого року Галина Іванівна двічі лежала в лікарні: стенокардія. Але без танцю ми не можемо!».

Разом їхній вік — 110 років!

«Третє око» для сеньйорів

Бальний танок стає дедалі престижнішим і дорогим видом спорту. Гарна сукня стає в кілька сотень доларів. Тут не можна заощаджувати, адже вбрання — половина успіху. І це не єдина стаття витрат. А майстерність і легкість рухів танцівників, відшліфовані роками тренувань, сприймають так само природно, як танок осіннього листка, підхопленого вітром. Для постійного вдосконалення парі також не обійтися без тренера.

А. Л.: «Тривалий час ми працювали самі: вважали, що впораємося. Але, щоб зростати, обов'язково потрібне «третє око». І ми звернулися до чудових молодих педагогів Євгена та Катерини Волошків».

***

Вони танцюють, перемагають і кохають одне одного. А ще Галина Іванівна чудово шиє і плете, Аркадій Лазарович — знаний винороб. В їхньому гостинному будинку завжди знайдуться для друзів надзвичайні наливки.

Юлія ПОТАПЕНКО.

Фото з родинного архіву Галини ПЕРВЕНЬОНОК та Аркадія БЕРКОВИЧА.

Домашній адвокат

Допомога одиноким матерям

В яких випадках має право на допомогу на дітей одинока мати і в якому розмірі?

Зінаїда ЛЯЩ.
Вінницька область.

Рубрику веде юридичний оглядач Марина КОВАЛЬЧУК.

Право на допомогу на дітей мають одинокі матері (які не перебувають у шлюбі), якщо у свідоцтві про народження дитини відсутній запис про батька дитини або запис про батька проведено у встановленому порядку за вказівкою матері.

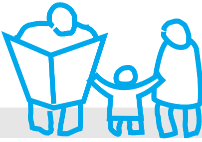
Також до одиноких матерів відносяться удови (удівці) з дітьми, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію. Якщо удова (удівець) взяла шлюб, то за нею зберігається право на отримання допомоги на дітей, які народилися до шлюбу.

Жінка, яка має дітей від особи, з якою вона не перебувала і не перебуває в зареєстрованому шлюбі, але з якою вона веде спільне господарство, разом проживає і виховує дітей, права на одержання допомоги, установленої для дітей одиноким матерям, не має.

Розмір допомоги одиноким матерям, які мають дітей віком до 16 років (учнів — до 18 років), та одиноким матерям з-поміж дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків, колишніх вихованців дитячих будинків (шкіл-інтернатів) становить 23 грн. 60 коп. на місяць на кожну дитину.

Допомога виплачується щомісяця з місяця народження дитини до місяця досягнення дитиною 16-річного віку (учнями — 18-річного віку). Допомогу призначають і виплачують органи праці та соціального захисту населення за місцем проживання.

Згідно з чинним законодавством місцеві органи влади, виходячи з наявних ресурсів і можливостей, можуть надавати деяким сім'ям матеріальну, іншу допомогу та встановлювати додаткові пільги за рахунок власних коштів.

Знахарка

▶ *Родом із дитинства*

Сніги, сніги... Лише завдяки їх світлу й видно ледь пробитий саньми путівець, на який натрапив, повертаючись додому нічним степом. Недарма кажуть: «Хто навпростець ходить, той вдома не ночує...»

Тримаюся колії. Місяць грається в піжмурки. Хоча б десь вогник озвався! Слава Богу, озвався-таки за балкою. Може, й не до мене, а душу гріє. Ти ба, то ж у вікнах Знахарки світиться! Це прізвисько наші гострослови приліпили тітці Ганні за те, що рік у рік визбирує цілюще зілля, дарує його людям. До неї навіть з району приїздять. Кажуть, допомагає.

От тільки дядьку Петру, котрий скаліченим повернувся з війни, не допомогло. Певно, у наших степах не росте така трава...

Залишилася тітка Ганна одна як палець: син Андрій завербувався на якусь новобудову, і згубився його слід десь аж у Якутії чи Тюмені.

Минаю хату сусідки. Сніг рипить під ногами, чіпляючись зі своїми розмовами аж до самого нашого двору.

— Вставай, — будить вранці мати. — Є для тебе зарядка: снігу намело!

Яскравим сліпучо-діамантовим сяйвом горять його розсипи в сонячному світлі. З-за пагорба на свіжоприм'ятій дорозі випливають сани, навантажені сіном. Здається, на хвилях білої річки погойдується величезна хутряна шапка. Напуваючи морозне повітря запахом минулого літа, сани зупиняються біля хати тітки Ганни, а вона вже прокладає серед заметів стежку до криниці. Відчувши запах сіна, тітка вмить — лопату в сніг, і її співучий голос лунає на всю ранішню вулицю:

— Степане Карповичу! Це сіно зі Світлої долини?

— Так точно, — відповідає дід Степан, оглядаючи своє багатство на санях.

— А бач, я вгадала!..

— І як це?

— Дуже просто. На Глиняній сіно материнкою та полином духмяніє, а от на Світлій долині неодмінно чебрецем та іван-чаєм пахне.

— Ну й ніс у тебе! — дивується дід Степан. — Недарма, Петрівно, знахаркою прозвали.

— Ет, Карповичу, — береться за лопату тітка Ганна. — Той, хто прізвисько дав, волошки од реп'яха не відрізнить.

Вони обоє сміються, і сани пливуть далі. А за ними — пахощі сіна. Аромати наших теплих гайчурських дощів, нетлінний подих кожної лугової травинки і квітки.

...Ніколи в моєму житті не було такої зими. Траплялися інші. Я знаю, такої вже й не буде. Вчора мама знову проводжала мене в дорогу. В надвечір'ї через хрест-навхрест прибиті дошки довго дивилася мені вслід порожніми вікнами хата тітки Ганни.

Вже на косогорі хтось ухопив мене за полу пальта. Я аж здригнувся від несподіванки. Реп'яхи! Реп'яхи утримували мене. Я озирнувся і помітив світло у причілковому вікні Знахарки.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Гуска, індик або качка

▶ *Пальчики оближеш!*

Різдвяний стіл має свої традиції. Пропонуємо вам рецепт приготування страви, максимально близької до традиційних старовинних, і яка, прикрашена, неодмінно має бути в центрі святкового столу 7 січня.

Підготуйте гуску, індичку або качку, посоліть всередині і ззовні, покладіть спинкою вниз на сковорідку або деко, полийте жиром (а жирних гусок і качок — водою) і поставте в духовку. Птицю слід періодично перевертати і поливати жиром та соком, що з неї виділяється. Готову птицю перекладіть в іншу каструлю, а жир злийте. На сковороду або деко налийте трохи води або м'ясного бульйону і прокип'ятіть. Цим соком птицю поливають перед тим, як подавати на стіл.

Яблука обчистіть від шкірки, розріште навпіл, видаліть серцевину, покладіть на деко, змащене жиром, посипте цукром і запечіть.

Картоплю середнього розміру обчистіть, обсмажте цілою на жиру і доведіть до готовності в духовці.

Смажену тушку птиці покладіть на блюдо, на ніжки надягніть паперові папільйотки, навколо розкладіть картоплю та яблука. Прикрасьте зеленню.

Можна оформити страву інакше: тушку птиці розрубіть на частини. На блюдо спочатку покладіть обсмажені на олії скибочки білого хліба, зверху шматки птиці, а навколо розкладіть яблука і картоплю.

Ніжні щічки, оксамитові ручки

▶ *У косметолога*

Зимовий холод — жорстоке випробування для будь-якої шкіри, а не лише чутливої та сухої. Причому небезпечний не так мороз, як перепади температури.

Багато відомих косметичних фірм спеціально до снігового сезону випускають суперщільні захисні креми. Але, придбавши дорогу новинку, не перестарайтеся: такі креми ефективні лише у разі тривалого перебування на морозі. Цей суворий вартовий нашої шкіри у приміщенні може спричинити парниковий ефект, адже ізолює шкіру від морозу зігріваючою захисною плівкою. У будь-якому разі обов'язково перейдіть на жирніший крем і для обличчя, і для рук. Крем наносять не менш як за півгодини до виходу на вулицю. На ніч не завадить періодично робити живильні маски. В ідеалі зимовий крем має бути і сонцезахисної дії.

■ Зимою не варто випробовувати нову продукцію догляду за шкірою. Обережніше треба відноситися й до частих відвідувань сауни.

■ Піклуючися про шкіру обличчя, багато хто часто забуває про шию. Взимку вона як ніколи потребує догляду, бо страждає не лише через загальний дефіцит вологості організму, а й через тертя з шарфами, светрами. Попестіть шию теплими масляними обгортуваннями.

■ Подразнення і почервоніння шкіри допоможуть зняти теплі компреси з ромашки і липового цвіту.

■ Якщо ви довго перебували на морозі вітряного дня і, прийшовши додому, відчуваєте, що обличчя палає або зовсім «здерев'яніло», зробіть так: нагрійте яйце в гарячій воді і теплий жовток швидко шар за шаром нанесіть на шкіру обличчя і шиї.

■ У період особливо лютих морозів замість води для умивання радимо використовувати косметичне молочко.

■ Милі жінки! Змащувати руки живильним кремом раз на добу — замало. Щотижня влаштовуйте їм свято: вівсяну чи картопляну ванночку. Для цього зваріть кашу чи пюре на молоці з додаванням олії, дайте трохи охолонути і занурте в неї руки на 20 хвилин. І тоді 8 Березня ви гордо простягнете свої бархатисті ручки для поцілунку.

За консультацію вдячні **Ірині МИТЯЄВІЙ.**

Уляна СОФІЙСЬКА.

Тітки, дядьки та поле кохання

▶ *Дерево життя*

З'ясовується, добре впливають на нас тітки й дядьки. А надто добре, якщо на хлопчика цей вплив — по лінії матері, на дівчинку — батька. Кількість дядьків та тіток у людини визначає захист у житті: парне число братів і сестер мами чи тата, незалежно від статі, — сприятливий знак для дівчинки, непарне — для хлопчика.

Якщо з боку батька лише один дядько або одна тітка, то це зумовлює самотність дівчаток. Багато важливих питань жінкам доведеться розв'язувати самотужки. Наявність одного дядька чи однієї тітки з боку матері для хлопчиків посилює їхню самостійність.

Коли батько дівчинки мав двох братів або сестер, то створюються добрі умови для успадкування родинних традицій. Дівчинка зможе взяти все найкраще для дому, господарства, що було в роду батька. Це дає також дівчинці ключ до розуміння своєї мами. Для хлопчика така само ситуація гірша — це перешкоджає його розкриттю, створює проблеми в родині, хлопчик може почуватися нікому не потрібним.

Наявність трьох дядьків або тіток з боку матері добре для хлопчика. Це посилює його інстинкт самозбереження, активності. На дівчаток така кількість родичів з боку батька має поганий вплив, посилює їх агресію, дратівливість, притягує до них насильство.

Четверо родичів у батьків — це добре для дівчаток. Доньки успадковують інтелект і логіку, накопичені в роду. Будуть старанні у навчанні (на хлопчиків це не поширюється).

Наявність п'ятьох братів і сестер з боку мами (незалежно від статі) краще для хлопчиків — вони скоріше визначаються у житті. А ось для дівчинки відкривається ціле поле кохання і гармонії, якщо з боку батька — шість родичів.

Такої теорії, підтвердженої практикою і спостереженнями, дотримуються деякі психологи.

Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО.

Опіум для отрока

▶ *Психологічний лікнеп*

Їдете ви ввечері після роботи. Втомлені, стурбовані проблемами. Обличчя ваше не сяє радістю. І раптом людина, яка сидить поруч, сповненим довіри тоном починає розповідати, що всі ваші негаразди минуть, коли приєднаєтеся саме до їхньої церкви. Адже тільки там відкриють істинний шлях до духовної гармонії. І десь підсвідомо так хочеться вірити цим словам. Навіть вам — людині зрілій. Що вже казати про підлітків. Саме вони, як свідчать психологи, найчастіше потрапляють під вплив таких організацій. Які ж причини і наслідки цього явища? Розповідає головний психолог Київського міського психологічного центру служби у справах неповнолітніх столичної держадміністрації Наталія ЄГОНСЬКА:

— У ранньому юнацькому віці людина активно формує власну систему життєвих цінностей, світогляд. Ототожнення себе з могутнішою постаттю або інстанцією — одна з важливих складових самопошуку. Тому природним є те, що підлітки об'єднуються у групи різного спрямування зі своїми авторитетами. Хто ж із цих юнаків та дівчат має найбільше шансів потрапити саме під сектантський вплив? Коротко можна визначити так: ті, хто хоче компенсувати щось, чого не вистачає у повсякденному житті. Наприклад, у підлітка — проблеми із самореалізацією, спілкуванням. Йому бракує уваги. Усе це він знаходить у новому оточенні: відчуває там свою значущість. Або, скажімо, в сім'ї не звикли висловлювати почуття. А в церкві він бачить людей, які (принаймні словесно) дарують одне одному любов, отримує від них послання на кшталт: «Господь тебе любить», «Ти — втілення Бога». Дуже часто до нетрадиційних релігійних організацій потрапляють люди, яким украй потрібна певна глобальна ідея. І вони цю надію також отримують.

— У чому ж тоді небезпека?

— Після солодкої ейфорії приходить хвороба з усіма ознаками психологічної залежності. У підлітка формується однобічна система цінностей, які диктуються сектою, і винятково на ній концентрується все його життя. Звичними стають пропуски занять. Коли батьки помічають дивну поведінку сина або дочки і роблять спроби серйозно поговорити про неї, вони часто зустрічаються з проявами неабиякої агресії з боку чада. «Ви не зі мною, а значить, проти Бога», — ось типова заява юного сектанта. За словами так званих проповідників, вони пропагують сучасні західні течії християнства, близькі й зрозумілі для молоді. Такі пастирі вміло маніпулюють свідомістю недосвідчених людей, спонукаючи їх до різних жертвоприношень і навіть самоспалювань.

— Як запобігти цій хворобі?

— Дитина — це віддзеркалення того, що робиться у сім'ї, з якої все починається. Моральна атмосфера, створена в домі, може або виключати можливість прилучення підлітка до секти, або сприяти їй. Якщо відсутня довіра у стосунках між батьками і дітьми, утворюється певна дистанція, а з нею і духовний вакуум, який хочеться заповнити. Авторитарне виховання також збільшує шанси потрапити під чийсь вплив. І ще один дуже важливий чинник. **Проблеми з сектантською залежністю не постають в тих сім'ях, де дитина чітко знає позицію батьків стосовно релігії (що вони приміром, православні, католики або атеїсти).** Якщо релігійні погляди батьків не сформовані, у дитини також не буде певного світогляду. А таку людину особливо легко переконати. Отже, хочу дати шановним батькам традиційну пораду: спілкуйтеся з дітьми якомога більше, розмовляйте на серйозні теми, не боячись дискусій.

Розмову вела Тетяна КРОП.

Фото з архіву «ГУ».

Небезпека «істинного шляху» до духовної гармонії

Простіть нам, греки і римляни...

Відлуння античності

Скульптури, що прикрашали фасад колишнього палацу шляхетського роду Лянцкоронських (останнім часом тут була філія Моршинського санаторію), тривалий час вважали гіпсовими копіями античних творів. Коли зайшла мова про продаж занедбаного приміщення, мистецтвознавці пильніше придивилися до вибілених вапном скульптур і зробили сенсаційне відкриття: фігури є оригінальними творами древніх греків і римлян, виконані в II ст. до н. е. — II ст. н. е. Якби хтось устиг придбати будівлю, йому автоматично дісталися б і шедеври, вартість яких становить приблизно 40 мільйонів у. о.

Випадковості, пов'язані із сенсаційними відкриттями, по суті, є прихованими закономірностями. Мабуть, геніальні твори мають опіку Творця і, врешті, потрапляють до потрібних рук. І зовсім не випадкове те, що саме директор Львівської галереї мистецтв Борис Возницький — людина, якій при житті можна поставити пам'ятник за порятовані від загибелі численні шедеври мистецтва, зробив це сенсаційне відкриття. Сенсаційне, бо минулими десятиліттями в Європі античні твори вже не віднаходять. Пошуки їх у затонулих кораблях завершуються, в кращому разі, незначним «уловом». Колекція, вивезена із Старого Роздола, яка нині займає окремий зал Львівської галереї мистецтв, без сумніву, приверне увагу світової громадськості.

Мандрівка крізь тисячоліття бога війни Марса(II ст. н. е.), фігури жінки із жертовною чашею (II ст. до н. е.), фігури юнака з книгою (II ст. до н. е.), скульптурного портрета невідомої римлянки (I ст. до н. е.), бронзової скульптури «Путто з дельфіном» видатного італійського скульптора Андреа дель Верроккйо — учителя Леонардо да Вінчі — була сповнена драматичних пригод.

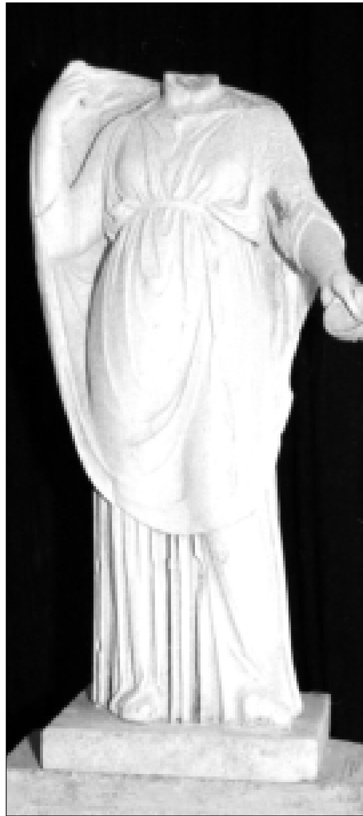
У третє тисячоліття бог війни потрапив без рук і голови (останнє десятиліття він провів у бур'янах), жінка з чашею — також без голови, у римлянки відбито ніс. А бронзову фігурку «Путто з дельфіном», що прикрашала свого часу фонтан біля палацу, невідомий зловмисник здав на металобрухт за... 24 гривні. А «добродій» із пункту прийому в Старому Роздолі прийняв її. Працівники міліції знайшли фігурку понівеченою: хлопчик — без крила, дельфін — без хвоста. Аби пересвідчитися, що фігурку зроблено з бронзи, крадій бив його молотом по обличчю. А як потрапили античні скульптури до Старого Роздола, до палацу, що його розбудовували і реконструювали видатні архітектори Європи? Відомо, що власник палацу Карло Антон Лянцкоронський 1884 року організував наукову експедицію до Малої Азії для пошуків і вивчення грецької старовини. Очевидно, саме тоді до Старого Роздола привезли зразки античної скульптури, які встановили в нішах на фасаді, в інтер'єрі, виставили в парку. Відомо, що палац прикрашали й гіпсові відливки античної скульптури. Згодом, коли палац націоналізувала радянська влада, а потім передала у підпорядкування моршинського курорту, чимало мистецьких творів зникло. Частину їх передано до Ермітажу, Одеського археологічного і Дрогобицького краєзнавчого музеїв. А те, що залишилося, білили вапном так, що й годі було розпізнати мармур. А втім, цей «камуфляж», можливо, порятував скульптури від нинішньої прихватизації. У 80-х роках, розповідає Борис Возницький, у Львові було 42 колекціонери-мільйонери. Воно офіційно були на обліку у Міністерстві культури. Нині тих колекцій уже немає у Львові. Більшість — у Росії, частина — в Польщі...

Коли постало питання про продаж палацу, Борис Возницький приїхав туди, щоб узяти на державний облік мистецькі твори, які ще залишилися. Піднявся драбиною до скульптури у ніші, відколупнув вапно і... Спробуйте собі уявити стан «шукача скарбів», який відчув під пальцями мармур. Сумнівів відтоді вже не було: це — оригінали. Та Борис Григорович приховав і свої емоції, і суть зробленого відкриття. Не сказав нічого навіть своїм найближчим колегам у галереї. Адже забрати скульптури — не проста річ. Філія санаторію — на балансі «Укрпрофоздоровниці».

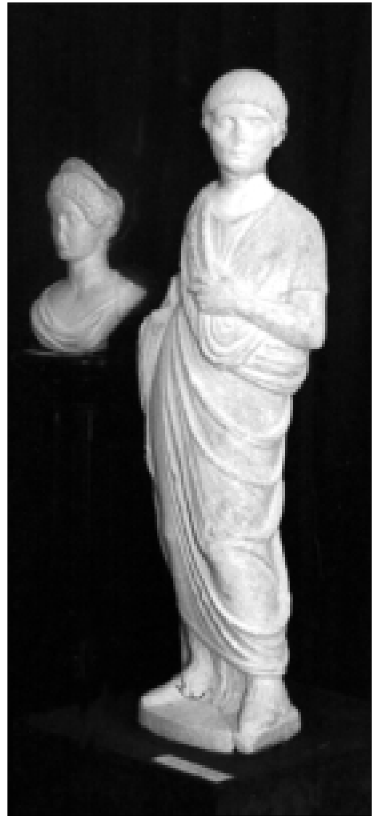
І директор галереї мистецтв почав діяти, як досвідчений детектив. За підтримки облдержадміністрації було написано дипломатичного листа: дозвольте, мовляв, забрати фігуру лицаря (так на побутовому рівні називали Марса), який лежить без голови і без рук у бур'янах, фігуру на фасаді — без голови, фігурку Путто, що була викрадена і понівечена. Моршин дав такий дозвіл.

— Якби я сказав, що беру римські речі, хто мене туди впустив би? — сміється нині Борис Григорович. —Потім місяць не міг заснути, щоночі думав: тільки б хтось не отямився! Чекав дзвінка лікаря із Роздола, який закріплений за цим об'єктом. Він тиждень, другий не дзвонить — мені неспокійно. Вирішив його шукати. А він каже: «Забирайте, коли хочете. Якщо мене не буде, там бухгалтер сидить». Тепер — інші проблеми: потрібні кран, машина, вишка — це 12 метрів висоти. Машину і кран дали мені в міськбуді. Шофери не знали, куди їдемо. Я лиш сказав, що за 40 кілометрів від Львова, і призначив їм зустріч біля посту ДАІ на Стрийській дорозі. Приїхали до Старого Роздола, а водії кажуть, що без вишки не обійтися, скульптура важить більш як півтонни. Вирушаю до Нового Роздола, об'їхав усі точки в пошуках вишки, останньою була пожежна частина. Там погодилися, але не було на місці начальника. Сказали, що все з ним

узгодять і приїдуть за годину. Повертаюся до Старого Роздола і бачу, що скульптура вже в машині. Кранівник підняв шофера, той сів на кінець стріли, прив'язав фігуру, і так її зняли. Я саме отримав президентську стипендію — вийняв її і віддав обидвом на радощах. Назад їхали — я все ще переживав...

Коли скульптури розчистили, дослідили, з'ясувалося, що вони довго лежали в землі. Окрім того, дослідження показало, що до грецьких фігур, виконаних у III—I ст. до н. е., пізніше, вже в I—II ст. н. е., римляни вмонтовували інші голови з портретною схожістю замовника. Такою була «мода» в Римській імперії. До прикладу, відомий з історії факт: імператор Калігула наказав зняти голову скульптури Зевса Олімпійського і на її місце прикрипити зображення своєї. А технічно це робилося в такий спосіб: майстер розрізав мармурове погруддя по шиї, видовбував з голови лицеву частину і вставляв натомість інше обличчя, залишаючи кучері попередника. Чим не спосіб увічнити себе малою кров'ю, без особливих затрат? До слова, і у Львові сво-

го часу витала ідея: не забирати з майдану перед Оперним театром постамент з-під вождя, а використати його ... для іншого достойника. Ідея не здобула прихильників: вождя викорчували разом із постаментом і зробили на тому місці квітник.

Після перевезення античних скульптур до Львова пошуки не припинили. А може, після оприлюднення родоводу скульптур знайдуться десь мармурові голови, руки, бронзове крило «Путто з дельфіном»? До речі, цю скульптуру свого часу замовив П'єтро Медічі, вона принесла славу її авторові — Верроккйо. Можливо, нею милувався великий Леонардо да Вінчі. Цікаво, а як використав ті 24 гривні невідомий зловмисник? Їх либонь вистачило на кілька пляшок горілки і дуже скромну закуску.

... Простіть наше зубожіння, стародавні греки і римляни. Воістину не відаємо, що коїмо...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

На фото: ці скульптури стали окрасою Львівської галереї мистецтв.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Мальви з чорного металу

Продовження теми

У передріздвяну хурделицю шукала гоголівського коваля Вакулу, а знайшла Івана Лавріненка. Художника, поета, закоренілого філософа, «сина Марії та Йосипа». У його майстерні на околиці Черкас палахкотіло горно. Побратими-ковалі творили «поезію з металу». А ми з Іваном розглядали древо його роду.

З діда-прадіда Лавріненки були селянами і дуже добрими ремісниками. Здебільшого гончарями і ковалями. Іванів батько, Йосип Платонович, також ковалював. Проте, коли дізнався, що й син хоче до ковадла стати, засмутився. «Дуже тяжкий то хліб, сину»,— обачно застерігав. І лиш коли побачив перші Іванові художні «витівки» з металу, відлягло від серця у старого майстра.

Іван ковалював, закінчив Львівське училище декоративно-прикладного мистецтва. Приїхав до Черкас і зустрів тут свою «красуню-Оксану». Тобто Надію «щойно спеченого» архітектора. Спершу Оксана-Надія, як і гоголівська примхлива героїня, не оцінила щирості синьоокого коваля-художника. Вона, щоправда, не зажадала «черевичків таких, як у цариці». Зате, помрівши трохи над Дніпром, спакувала свої речі і подалася з Черкас додому, у Приазов'я. Довелося Вакулі-Лавріненкові вирушати у дорогу, на пошуки коханої.

Підкорив коваль серце красуні поезією. На весілля цілий «сніп своїх віршоспівів» подарував. А молода дружина згодом — сина Данила, продовжувача ковалевого роду.

— Іван відчуває метал не лише руками, а й серцем, —розповіла про чоловіків талант Надія. — Придивіться, які чисті лінії у його роботах, вони ніби співають...

Справді, модерн Лавріненка у металі — не кожному маляру на папері до снаги зобразити от фантастичне плетиво. Як і розквітлі мальви — його гордість і біль. Встановили Іванову диво-композицію з викарбуваними поетичними рядками Василя Симоненка біля монумента воїнам-інтернаціоналістам. Хто хоч раз бачив той глибокий образ, запам'ятав його назавжди. Та коли почалося горезвісне «полювання» на кольорові метали, якийсь негідник почав зрізувати квіти. Довелося демонтувати мідні стебла і пелюстки. Тепер Іван виковує нові мальви з чорного металу... Доопрацьовує кований хрест на могилу видатного художника-земляка Данила Нарбута. Готує подарунок другові — журнальний столик, «такий, що на віки».

Як живеться нині спадкоємцю гоголівського коваля? Як і всім художникам — нелегко. Служити скоробагатькам новоспеченим гордість не дозволяє. Ширвжиткові —душа. Тож щоранку звіряє свої думки з вірним приятелем — ковальським горном. А ввечері «образи, які постають на повний зріст», «штовхають» його до білого аркуша. Пише Іван верлібром — білим віршем: «Іще тільки вчора було вчорашнє. А сьогодні дивлюся крізь простір — завтра...»; «Не рятуймо себе серед дороги від літ своїх, ідім вперед...»

І він іде — «Просто степом додому до хати, якої давно немає»...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: художник по металу Іван Лавріненко.

Фото автора.

"Де Христос родився, там світ просвітився"

(Початок на 1-й стор.).

Сповите у холодній печері немовля — лагідне й беззахисне — прийшло у цей світ для миру і надії. Прийшло для зруйнування гріха і закладення паростків нового людства. За дві тисячі років паростки не забуяли. Не тому, що первісний задум Творця виявився утопічним. Просто люди ще й досі не збагнули найбільшу істину: ***Спаситель*** *прийшов* ***для нас!*** *Молімося, віруючі й атеїсти, християни і мусульмани, молімося націями і континентами, аби ніколи святе ім'я Бога не вживалося для виправдання ненависті, непримиренності і насильства. Молімося за любов, ради якої Бог став людиною. Оновлений нею світ і буде нашим миром!*

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША, Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Що на столі і хто під столом

(Початок на 1-й стор.).

Росія: скромно з родиною або в палаці

У Росії різдвяного Святвечора сідали за стіл після появи на небі першої зірки. Цей звичай пов'язаний з Віфлеємською зіркою, що засяяла над печерою, в якій народився Спаситель світу Ісус Христос. На честь Віфлеємської зірки верхівку новорічної ялинки почали прикрашати зіркою після того, коли святкування Нового року з ялинками прийшло в Росію за Петра I.

Згідно зі стародавнім звичаєм стіл на Різдво посипали сіном як пам'ять про вертеп та ясла, а потім уже застилали білосніжною скатертиною. В Росії у центрі столу ставили блюдо із сочивом. Традиційно сочиво готували із зерен пшениці, маку, ядер волоських горіхів і меду з доданням цукру за смаком. Сочиво також робили з рису, додаючи родзинки і мед.

У Росії на відміну від України до складу страв святкового різдвяного столу Святвечора не обов'язково входять кутя та узвар. У нас вважають: що багатша (тобто смачніша й ситніша) кутя, то кращий буде врожай і вищий достаток у сім'ї. З огляду на ці міркування в Україні Святвечора кутю називали багатою і робили її дуже смачною. А в Росії вечеря Святвечора була скромніша.

Так було. Тепер багато що змінилося. Зокрема й ставлення до Різдва як до сімейного свята. Нині родина родиною, проте особливо популярна в росіян мода святкувати Новий рік і Різдво в історичній, так би мовити, обстановці. Тобто в якомусь палаці чи маєтку (приміром, у Санкт-Петербурзі та його околицях є з чого вибирати), з танцями, музикою, маскарадом, катанням на санях та іншими російськими панськими забавами. Або, скажімо, в монастирі (мабуть, для гостроти відчуттів). Варіантів достатньо, але вони доволі одноманітні.

Візьмімо «царський» варіант. Фрейліни двору Її Імператорської Величності (в другому варіанті —екскурсоводи в кринолінах) зустрічають гостей. Далі за сценарієм: комусь — театралізоване дійство і російські тройки, а комусь — відразу за різдвяний стіл. Щодо місць святкування, то пропонується, наприклад, палац Кочубея, особняк князів Горчакових, Гатчинський палац та інші пам'ятки культури.

«Двірцеве» життя залежно від бажань клієнта та його фінансових можливостей може розтягнутися від Нового року до Різдва. Вартість проживання в стародавніх маєтках — від 60 доларів на добу і дорожче.

Югославія: в кожному будинку чекають на полазника

До Різдва в Сербії спеціально відгодовували якусь домашню живність, відбираючи зазвичай тварин світлої масті. Як правило, це була свиня. В інших областях —свиня, вівця, гуска, індичка, з яких і готували ритуальну м'ясну страву.

Спеціально (відповідно до звичаїв того чи того краю) готували стіл, за яким збиралася вся родина на святкову трапезу Святвечора і на Різдво. Господині докладали багато зусиль, щоб стіл мав найгарніший вигляд. Прикрашали навіть ніжки столу. Стіл, за яким вечеряли на Святвечір, не можна було пересувати впродовж трьох днів Різдва. Певну роль у цих звичаях відводили столу, що виконував функції своєрідного домашнього жертовника. На нього і під нього ставили найрізноманітніші предмети, які символізували розквіт і плодючість, захист від злих сил.

Однією з центральних подій різдвяного дня був прихід першого гостя — полазника. Слід зазначити, що в більшості областей Югославії не було заведено ходити в гості першого дня Різдва. Вважалося, що цей день треба провести вдома, в колі сім'ї. Правда, в окремих місцях, наприклад в Боці Которській, ходили в гості саме першого дня Різдва, причому до полудня —чоловіки, а після — жінки. Бажаним гостем, на якого чекали в кожній домівці, був полазник. Зазвичай у ролі полазника виступав чоловік або хлопчик, хоча є відомості й про те, що в окремих місцях (у Мулі та Кривокапичі — Бока Которська) полазником могла бути і жінка. В ролі полазника могла виступати і якась свійська тварина — віл, свиня, вівця, теля. Звичай наділяти тварину функціями полазника досить поширений у сербів, чорногорців, хорватів, словенців (особливо у східних районах), а також у мусульман слов'янського походження.

Прихід полазника в дім — це могло статися будь-коли після опівночі — було обставлено найрізноманітнішими діями магічного характеру. Цікаво, що в деяких місцях полазник разом з господарем дома брав участь у переломлюванні чесниці, починав їсти печеницю, різав півня або курку. В інших місцях йому відводили пасивнішу роль — його просто пригощали. Полазник, як особа, котра приносить сім'ї щастя, виконував магічні дії, покликані забезпечити передусім її добробут.

Ефіопія: тяжіють до православ'я

Африканський Ріг — це єдиний історико-культурний регіон на північному сході Африки, де християнство було прийнято як державну релігію ще в IV столітті, і таким воно збереглося до наших днів у Ефіопії та Еритреї.

Може, когось це й здивує, але Різдво в Ефіопії святкують того самого дня, що й православне Різдво, тобто 7 січня. Ефіопська церква належить до так званих монофізітських, «дохалкедонських» церков. Вона дуже близька до православ'я. Але Ефіопія завжди була релігійно толерантною країною. Мусульманські свята в цій країні із задоволенням святкують християни, так само як Різдво не чуже ефіопам, які сповідують іслам. Коротше кажучи, свят у Ефіопії багато і святкують їх усі разом і з задоволенням. Причому святкування Різдва мало чим відрізняється від святкування свого часу революційних дат.

Шостого січня в усіх барах і ресторанах країни готують різноманітні страви. Здебільшого це м'ясо. А саме свято полягає в поіданні всього того, що приготовлено напередодні. «Свято живота» обов'язково супроводжується національними піснями і танцями.

Як правило, на Різдво ефіопи готують типс-сигу —м'ясну страву із рівних частин дрібно нарізаного м'яса, гострого стручкового перцю та цибулі. До «гримучої суміші» додають безліч спецій і готують страву в глибокій сковорідці на сильному вогні протягом буквально 10 хвилин. До типс-сиги подають інджиру — великі тонкі млинці (в діаметрі вони можуть сягати півметра). Інджиру використовують і як хліб, і як столові прибори — нею беруть ароматне м'ясо. Зрозуміло, що без пива чи води таку страву їсти надто складно.

Стосовно ж «допінгів» для створення святкового настрою, то ефіопи не так п'ють, як... жують. У них ростуть специфічні кущі чаду, листя яких має певну наркотичну дію. Їх у Ефіопії і полюбляють на свято пожувати.

Підготувала
Яна СТАДІЛЬНА.

Фотофакт

Біля різдвяної ялинки хлопчик Миколка мріє про повернення додому. У Чечню.

Він, як і тисячі інших, чиє життя знівечила війна, зустрів Новий рік у таборі біженців у станиці Слепцовська в Інгушетії, що на кордоні з Чечнею.

Фото АП.

Що святкує Європа в день православного Різдва?

У доброму десятку західноєвропейських країн шосте січня відзначається як «День трьох святих королів». Узагалі, в Євангелії йдеться не про королів, а про пастухів чи волхвів (мудреців), які принесли до колиски новонародженого Ісуса подарунки: золото, ладан і смирну. Та чи то в дванадцятому, чи то в чотирнадцятому столітті теологи вирішили, що волхвами чи пастухами ці троє називалися в переносному значенні, тому що дари, вручені ними, були надто вже дорогі. Так і перетворилися три волхви на трьох королів, та ще й імена отримали: Балтазар, Каспар і Мельхіор. І шостого січня щороку перевдягнені в цих королів діти ходять по оселях, співають пісні про Віфлеємську зірку (за що їх і називають «співцями зірки») і збирають гроші на доброчинні потреби.

У Німеччині великі церковні доброчинні організації наперед вирішують, куди підуть зібрані кошти: людям, що потерпіли від засухи в Ефіопії, бездомним у Колумбії чи чеченським біженцям. На дверях квартир, господарі яких жертвують гроші, діти пишуть перші (латинські) букви імен трьох королів разом з цифрами року, що настав.

Хоча збір пожертвувань на доброчинні потреби у «День трьох святих королів» і організовує в Німеччині церква, це давно вже перестало бути церковною чи релігійною традицією. А традиційне свято відьми Бефани, яке відбувається цього дня в Італії, ніколи релігійним і не було.

Перші згадки про відьму Бефану з'явилися понад чотириста років тому. Тобто вона старша за нашого Діда Мороза років на двісті. На відміну від Діда Мороза, пересувається Бефана не на санях, в які запряжені олені, а (як і належить відьмі) на мітлі. Замість червоної шапки з білою хутряною обшивкою Бефана носить чорний ковпак з гострим кінцем. Вона горбата і на носі в неї — бородавка.

Дивно, та саме це страховище приносить італійським дітям подарунки в ніч на шосте січня. Лягаючи спати, діти моляться відьмі, точніше — кличуть її, запрошують, намагаючись задобрити. Коли темніє і вся оселя засинає, Бефана непомітно влітає в пічну трубу чи кватирку і кладе в шкарпетки, спеціально залишені для цієї мети, маленькі подарунки (зазвичай солодощі, горіхи, мандарини). В останні десятиріччя ця традиція отримала цікавий розвиток, поєднавшись зі «співцями зірки», які, перевдягшись у євангельських трьох королів, збирають доброчинні пожертвування. В Італії по домівках ходять не королі, а... відьми — тобто діти, переодягнені в костюм Бефани, з мітлами в руках.

У Санкт-Петербурзі підготовка до Різдва майже завершилася...

Фото АП.

Щедрість Термінатора

Імовірно, одним з найоригінальніших різдвяних подарунків можна вважати пасок, подарований Арнольдом Шварценеггером своїй дружині Марії Шрайвер. Річ у тім, що спочатку як подарунок Арні замовив ювелірові виготовити намисто з діамантами та сапфірами вартістю 20 тисяч доларів, але на той час, як намисто було готове, Марія народила четверту дитину і докладала титанічних зусиль, щоб повернути собі осину талію. Арнольд, вирішивши зробити дружині приємне, доплатив ювелірові ще 15 тисяч, — і намисто переробили на елегантний пасок.

Міцніше кохання — міцніші ревнощі?

Світ про Україну

У новорічному номері російські «Известия» розмірковують над російсько-українськими відносинами: «Наступний рік у Росії оголошено роком України. Як доказ кохання до сусіда. Кохання прийшло, однак ревнощі нікуди не ділися: про розкрадання російського газу українцями продовжують тихенько говорити, і про подвійну гру «Росія—Захід», і про «антимоскальські» настрої. Поки що все це співіснує, але погано. Не тому, що не може існувати разом, а тому, що обидві сторони, як і раніше, шукають здебільшого пастки, ніж взаємну користь».

«Минулорічна інфляція була рекордно низькою за останнє десятиліття і становила 6,1 відсотка, — повідомляє про Україну Бі-бі-сі. — У грудні вона сягала надзвичайно низьких 1,6 відсотка, тоді як 2000 року —майже 26 відсотків. Торік зменшення цін на продовольство і стабілізація гривні привели до уповільнення інфляції. Оприлюднені цифри викликали позитивні коментарі в уряді, який намагається привабити до країни іноземних інвесторів, що минулого десятиліття, стривожені бюрократизмом, корупцією і недосконалим бізнесовим законодавством, не поспішали вкладати гроші в українські проекти».

Журналіст із «Нью-Йорк таймс» намагається зрозуміти, які вони, звичайні українці, чим живуть, як заробляють. «Середня заробітна платня в Україні становить 100 доларів, — усупереч державній статистиці вважає автор, — тому звичайні люди, які мають власні автомобілі, заробляють трохи додаткових грошей, підвозячи пасажирів. Святкове натхнення спонукало мене «поголосувати» в Одесі й попросити місцевих водіїв підкинути до найвизначнішого місця їхнього міста — грубого, проте величного порту. Дивовижно, але жоден не відмовив! «Я був водієм вантажівки за радянських часів, — сказав мені водій блакитного «Пежо». — Я не можу знайти пристойної роботи — куди не підеш, пропонують надто малу зарплатню. Здавалося б, лише пенсіонери мають займатися тим, чим я займаюся зараз, але в наш час кожен, хто має авто, підвозить — чи то пенсіонер, чи будь-хто інший».

Підготувала
Тетяна ПАСОВА.

До уваги акціонерів АКБ «Надра»

АКБ «Надра» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 22 лютого 2002 року о 15 годині за адресою: м. Київ, вул. Артема, 15.

Реєстрація акціонерів з 13.30 до 14.30.

Порядок денний:

1. Про збільшення статутного фонду АКБ «Надра» шляхом випуску акцій шостої емісії.
2. Внесення змін та доповнень до статуту.

Додаткова інформація:

1. Статутний фонд АКБ «Надра» пропонується збільшити з метою залучення додаткових фінансових коштів шляхом відкритої підписки серед юридичних і фізичних осіб.
2. Розмір шостої емісії акцій запланований на рівні 1 000 000 (Один мільйон) простих іменних акцій загальною номінальною вартістю 10 000 000 (Десять мільйонів) гривень.
3. Номінальна вартість однієї акції — 10 гривень.
4. Акціонери товариства мають переважне право на придбання додатково випущених акцій.
5. Підписку на акції пропонується проводити у два етапи.

На першому етапі з 10 квітня 2002 р. по 25 квітня 2002 року реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному фонді.

На другому етапі з 26 квітня 2002 р. по 10 жовтня 2002 р. реалізується право інших інвесторів та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право.

З матеріалами загальних зборів, зокрема, зі змінами до статуту банку, можна ознайомитись за адресою: м. Київ, вул. Артема, 15, щоденно з 9-00 до 13-00, Тел. 246-48-45.

Дата складання реєстру для відправлення запрошень акціонерам на загальні збори акціонерів — 05.01.2002 року.

Для реєстрації учасники загальних зборів повинні мати паспорт, для представників акціонерів — доручення на право участі у зборах

З повагою
Рада банку.

Правління *ЗАТ «Агрофірми АВІС»* оголошує про загальні збори акціонерів з порядком денним:

1. Звіт про роботу у 2001 році керівних органів товариства.
2. Розподіл чистого прибутку за 2001 рік.
3. Вибори керівних органів товариства.

Збори відбудуться 16 лютого 2001 року о 10 годині ранку за адресою: зал засідання агрофірми, село Гуменці, Кам'янець-Подільський район, Хмельницька область. Початок реєстрації о 8 годині ранку.

Контактний телефон (03849) 9-10-83.

Правління.

Втрачену печатку товариства з обмеженою відповідальністю «КУРАЖ», ідентифікаційний код 25595649, вважати недійсною.

Шановні акціонери
Акціонерного банку «Енергобанк» (м. Київ)!

Акціонери Акціонерного банку «Енергобанк» (м. Київ) — Товариство з обмеженою відповідальністю «Новітні газові технології» та Товариство з обмеженою відповідальністю «Інвестенерго» — у відповідності з правами, що надані статтею 45 Закону України «Про господарські товариства» акціонерам, які у сукупності володіють більш ніж 10 відсотками голосів у статутному фонді акціонерного товариства, та враховуючи, що Правління АБ «Енергобанк» у встановлений статтею 45 Закону України «Про господарські товариства» термін не виконало вимогу акціонерів про скликання позачергових загальних зборів акціонерів АБ «Енергобанк», повідомляють про скликання позачергових загальних зборів акціонерів АБ «Енергобанк».

Дата проведення загальних зборів акціонерів 20 лютого 2002 року. Збори будуть проходити за адресою: **м. Київ, вул. Празька, 5.**

Початок зборів о 13.00

Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 12.50 за зазначеною адресою.

Порядок денний позачергових загальних зборів:

1. Звіт Правління Акціонерного банку «Енергобанк» про діяльність банку у 2001 році.
2. Внесення змін до Статуту Акціонерного банку «Енергобанк».
3. Внесення змін до складу Спостережної Ради Акціонерного банку «Енергобанк».
4. Про приєднання Акціонерного банку «Енергобанк» (м. Київ) до Відкритого акціонерного товариства Акціонерний банк «Укргазбанк».
5. Затвердження Угоди про приєднання Акціонерного банку «Енергобанк» (м. Київ) до Відкритого акціонерного товариства Акціонерний банк «Укргазбанк».
6. Інформація Правління Акціонерного банку «Енергобанк» про хід підписки на акції шостої емісії Акціонерного банку «Енергобанк» та скасування рішення про випуск акцій шостої емісії Акціонерного банку «Енергобанк».

ТОВ «Новітні газові технології»
м. Київ, вул. Єреванська, 1
код за ЄДРПОУ 30302374

ТОВ «Інвестенерго»
м. Київ, вул. Єреванська, 1
код за ЄДРПОУ 31511692

Приватне підприємство *«Сумиімпортхім»* (код 30760098) повідомляє про припинення діяльності в зв'язку з ліквідацією на підставі рішення засновника.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою: м. Суми, проспект Шевченка, буд. 20, тел. 25-00-77. Голова Ліквідаційної комісії Марченко І. В.

Українське об'єднання державних промислових підприємств залізничного транспорту ***«Укрзалізпром»*** (код ЄДРПОУ 21515694) за місцезнаходженням: м. Київ, вул. Жилянська,97 повідомляє про реорганізацію об'єднання.

Претензії приймаються протягом двох місяців з моменту публікації оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) визнав банкрутом ТОВ «Круг» та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ «Круг» (справа № 24/418-б). Ліквідатором призначено Лондареву О. В. (ліцензія Мінекономіки України № 094) тел. 263-55-17. Претензії приймаються протягом одного місяця.

АТВТ «Київський м'ясокомбінат» у зв'язку з ліквідацією пропонує до продажу на аукціоні.

Назва об'єкта: Консервний цех з прилеглими будівлями та спорудами.

Адреса: м. Київ, вул. Зрошувальна 5.

Відомості про будівлі: будівля консервного цеху:

виробничі приміщення — 3839,0м^2, побутові приміщення — 238,8м^2, підвал — 682,9м^2;

оранжерея — 514,6 м^2 (одноповерхова), прибудови до оранжереї —22,9м^2 (одноповерхові);

три артезіанські свердловини з дебетом — 65 м^3/год, резервуар для води — об'ємом 400м^3.

Є всі необхідні інженерні мережі та залізнична гілка.

Консервний цех складається з основних відділень:

жерстяно-баночне;
обвалки та жиловки м'яса;
варочне;
наповнювальне;
стерилізаційне;
етикування та упаковки готової продукції;
склад готової продукції.

Об'єкт розташований на ділянці площею близько 2,0 га.

Дата проведення аукціону — 05.02.2002 року об 11-00.

Місце проведення аукціону — приміщення заводоуправління *АТВТ «Київський м'ясокомбінат»* за адресою: м. Київ, вул. Зрошувальна 5.

Початкова ціна продажу: — 1 500 000 (один мільйон п'ятсот тисяч) грн.

Гарантійний внесок — 150 000 (сто п'ятдесят тисяч) грн. Внесок необхідно перераховувати на п/р 2600200002043 у Дарницькій філії АКБ «УСБ» м. Києва (адреса банку: м. Київ, вул. Бориспільська, буд. 2), МФО 322023, Код 00443571 не пізніше 31.01.2002р.

Умови продажу:

1. Угода купівлі-продажу укладається в день проведення аукціону.
2. Стовідсоткова оплата (з урахуванням гарантійного внеску) здійснюється в 10 (десяти) денний термін з моменту укладання угоди купівлі-продажу.
3. Прийом-передача майна здійснюється в 7 (семи) денний термін з моменту отримання коштів на р/рахунок *АТВТ «Київський м'ясокомбінат»*.
4. З додатковими умовами продажу та придбання майна можна ознайомитися за адресою: м. Київ, вул. Зрошувальна, 5.

Реєстрація учасників аукціону здійснюється за заявками до 01.02.2002р. включно. До заявки додається копія платіжного доручення про перерахування гарантійного внеску на п/р *АТВТ «Київський м'ясокомбінат»*.

Детально ознайомитись з майном, умовами участі у аукціоні, умовами придбання та оформити заявку можна за адресою: м. Київ, вул. Зрошувальна, 5 з 9.00 до 17.00 з понеділка по п'ятницю до 31.01.2002р.

Телефон для довідок: 568-32-61, 568-32-62.

Ліквідатор *АТВТ «Київський м'ясокомбінат»*

ПРЕМ'ЄР БАНК

Правління ЗАТ АКБ "ПРЕМ'ЄРБАНК"

відповідно до ст.43 Закону України "Про господарські товариства" та Статуту банку повідомляє, що згідно з Протоколом № 106 від 24.12. 2001 прийнято рішення про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 лютого 2002 року о 14.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул.Леніна, 10, зал засідань. Початок реєстрації учасників зборів о 13.00.

Порядок денний:

1.Підсумки роботи АКБ "Прем'єрбанк" за 2001 рік та перспективи розвитку. Звіт Правління банку.
2.Звіт Ревізійної комісії про проведену у 2001 році роботу. Висновки по річному звіту та балансу АКБ "Прем'єрбанк" на 01.01.2002.
3.Затвердження річного звіту, балансу банку на 01.01.2002 та розподіл прибутку, отриманого у 2001р.
4.Про зміну форми випуску акцій.
5.Про збільшення статутного капіталу банку та розподіл акцій шостої емісії.
6.Про зміни у складі акціонерів банку.
7.Внесення змін та доповнень до Статуту ЗАТ АКБ "Прем'єрбанк".

До порядку денного загальних зборів винесено питання про збільшення статутного капіталу:

Згідно ст. 40 Закону України "Про акціонерні товариства" мотивом збільшення статутного капіталу банку є залучення додаткових коштів відповідно до вимог Національного банку, а також нарощення об'ємів кредитно-інвестиційної діяльності, підвищення поточної платоспроможності та ліквідності банку.

Збільшення статутного капіталу проводиться шляхом додаткового випуску простих іменних акцій у кількості 50 000 штук номінальною вартістю 100,00 грн. на загальну суму 5 000 000,00 гривень. Максимальний розмір збільшення статутного капіталу 5 000 000,00 гривень.

Права акціонерів за умови додаткового випуску акцій не змінюються.

Акціонери банку мають переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі банку.

Проект змін до Статуту:

Розділ 6. Статутний капітал банку.

"6.1. Статутний капітал банку складає 35 000 300,00 (тридцять п'ять мільйонів триста гривень 00 копійок) та формується за рахунок випуску акцій.

6.2. Статутний капітал банку поділений на 350 003 штуки простих іменних акцій номінальною вартістю 100.00 гривень кожна. Форма випуску акцій бездокументарна."

Для участі у загальних зборах Вам необхідно мати при собі:

1. Паспорт чи документ, який посвідчує особу акціонера (або його представника).

2. Довіреність на право участі та голосування на загальних зборах для представників акціонерів (юридичних та фізичних осіб), посвідчену печаткою юридичної особи або реєстратором.

Телефони для довідок: (0562) 34-25-18, 37-34-38

Ліц. НБУ № 160 от 04.11.99р.

ЗАТ ТВП ***«Оазис»*** (ЗКПО 22369317, м. Львів, вул. Кульпарківська, 139) оголошує про свою лівідацію. Претензії приймаються протягом одного місяця з дати публікації оголошення.

Вниманию акционеров
ОАО «Крымский содовый завод»

Правление ОАО «Крымский содовый завод» извещает о том, что очередное общее собрание акционеров состоится 21 февраля 2002 года в 15.00 по адресу: г. Красноперекопск, ул. Проектная,1, заводской центр культуры и быта.

Повестка дня:

1. Отчет правление о результатах финансово-хозяйственной деятельности Общества за 2001 год и перспективы развития в 2002 году.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение годового отчета и баланса.
4. Утверждение сроков и порядка выплаты дивидендов.
5. Распределение прибыли по итогам года согласно утвержденным нормативам на 2001 год (дополнение от 25.05.2001 г. к протоколу № 3 от 15.03.2001 года).
6. Утверждение нормативов распределения прибыли на 2002 год.
7. Увеличение уставного фонда дочерних предприятий.

Участникам собрания необходимо иметь при себе паспорт или другой документ, удостоверяющий личность. Для представителей акционеров необходима доверенность на право участия в собрании, оформленная в соответствии с действующим законодательством.

Регистрация участников собрания состоится 21 февраля с 9.00 до 14.30.

Справки по телефону (06565) 2-82-41, факс 2-37-36, (062) 255-54-81; 255-54-89.

Товариство з обмеженою відповідальністю *«Сумихімтрейд»* (код 30268009) повідомляє про припинення діяльності в зв'язку з ліквідацією на підставі рішення засновників.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців за адресою: м. Суми, проспект Шевченка, буд. 20, тел. 25-00-77. Голова ліквідаційної комісії Марченко І. В.

Правління **ВАТ «Білоцерківський елеватор»** повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 22 лютого 2002 року.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати діяльності ВАТ за 2001 р. та перспективи розвитку на 2002 рік.
2. Звіт Спостережної ради за 2001 р.
3. Звіт ревізійної комісії ВАТ про результати діяльності за 2001 р.
4. Прийняття рішення про розподіл прибутку та нарахування дивидендів.
5. Про стан погашення заборгованості перед бюджетом, пенсійним фондом та виплаті заробітної плати.
6. Про вибори Голови правління та членів правління.
7. Про вибори Голови Спостережної ради та членів Спостережної ради.
8. Про вибори Голови ревізійної комісії та членів ревізійної комісії.

Початок зборів о 13 годині.

Реєстрація акціонерів з 11 години до 12.45 год.

Місце проведення зборів: м. Біла Церква, вул. Привокзальна,8. Контактний телефон (04463) 5-13-20.

Акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує особу, представники акціонерів — довіреність та документ, що посвідчує особу.

Правління ВАТ «Білоцерківський елеватор».

До уваги акціонерів
ВАТ «Каховський райагрохім»!

Відповідно до Закону України «Про господарські товариства» правління ВАТ «Каховський райагрохім» повідомляє Вас про проведення чергових загальних зборів акціонерів ВАТ «Каховський райагрохім» з наступним порядком денним:

1. Звіт Директора Дочірнього підприємства «Землероб» ВАТ «Каховський райагрохім» Трояна Г. І. про роботу підприємства в 2001 році та про баланс підприємства станом на 1 січня 2002 року.
2. Звіт Голови правління ВАТ «Каховський райагрохім» Томчишина В. А. про роботу товариства в 2001 році та про баланс товариства станом на 1 січня 2002 року.
3. Звіт Ревізійної комісії ВАТ «Каховський райагрохім» про її роботу в 2001 році.
4. Про участь ВАТ «Каховський райагрохім» у створенні Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрохімпетрол».
5. Про вхід ВАТ «Каховський райагрохім» до складу учасників ТОВ «Віп Петрол Інтернешнл» та викуп частки в статутному фонді ТОВ «Віп Петрол Інтернешнл».
6. Про заставу цілісного майнового комплексу Дочірнього підприємства «Землероб» ВАТ «Каховський райагрохім» на одержання кредиту під будівництво комплексу виробництва моторного палива та органомінеральних добрив для сільськогосподарських товаровиробників.
7. Про заставу цілісного майнового комплексу ВАТ «Каховський райагрохім» на одержання кредиту під будівництво комплексу виробництва моторного палива та органомінеральних добрив для сільськогосподарських товаровиробників.

Загальні збори акціонерів відбудуться 23 лютого 2002 року за адресою: Херсонська область, м. Каховка, вул. Мелітопольська,58 в приміщенні клубу Каховського РТП. Для реєстрації акціонерам потрібно мати при собі документ, що посвідчує особу (паспорт), а повіреним особам належним чином оформлену довіреність та документ, що посвідчує особу. Початок реєстрації акціонерів о 9.00, початок зборів о 10.00.

Це цікаво

Новий рік приходив навесні

Звичай святкувати Новий рік прийшов до нас із давніх часів. Ця дата — фактично одна з віх трудового землеробного календаря, тісно пов'язаного з язичницькими віруваннями наших предків. Уже в давніх слов'ян рік поділявся на дванадцять місяців. Вдумайтеся в їхні назви: січень — пов'язаний з вирубкою лісу, березіль (березень) — час збору березового соку, серпень — пора жнив тощо. Всі вони відображають трудовий цикл життя. Починаючи з X століття Новий рік почали відзначати 1 березня, приступаючи до сільськогосподарських робіт, а через п'ять віків його перенесли на перше вересня, на момент закінчення збирання врожаю. І лише 1700 року Петро I спеціальним указом запровадив у Росії християнське літочислення з 1 січня.

Фото з конверта

До Діда Мороза за подарунками.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

Київ.

Народний календар

Січень не так січе, як у вуха пече

6 січня — Святвечір, багатий вечір, багата кутя, вілія. Це урочисте свято відзначають напередодні Різдва. В різних регіонах України зі Святвечором пов'язані різні обряди приготування першої куті. Її називали багатою, оскільки, крім неї, готувалося ще одинадцять пісних страв, серед яких обов'язково мали бути борщ, риба, гриби, пироги з квасолею і капустою, картопля та узвар.

7 січня — Різдво. Одне з найбільших релігійних свят, з яким пов'язують народження Ісуса Христа. З початком Різдва вже можна було вживати скоромину. Власне, до цього свята в кожному господарстві коли ли свиней, щоб наготувати різноманітних м'ясних страв. Пополудні молодь починала колядувати.

8 січня — Богородиця. Для жіноцтва це свято важливіше за Різдво, адже пов'язане з Матір'ю Божою. В народі вірили: якщо вагітна жінка чи її чоловік працюватимуть цього дня, то дитина народиться з фізичними вадами.

9 січня — Степана, Стефана. Має бути морозяний день, а тому казали: «прийшов Степан — на ньому червоний жупан». Святкують, як і в попередні дні.

Прикмети січня

- Багато снігу — багато хліба.
- Вечірній зорепад — на нічний мороз.
- Припиниться під вечір сніг — погода поліпшиться.
- Якщо вночі з'явиться іній — удень сніг не падатиме.
- Вечір зоряний — ніч морозяна.

Ви — чесна людина

Того, хто народився в рік КОНЯ, за східним гороскопом вважають чесною людиною. КІНЬ — поважний, має гарну поставу, вміє одягатися. Кохається у видовищах, театрі, концертах, зібраннях, спортивних змаганнях, займається якимось спортом, вміє сказати комплімент, веселий, балакучий і навіть популярний.

КІНЬ може досягти успіху в політиці. Він блискучий, полюбляє і вміє керувати людьми, його розум схоплює думки людей ще до того, як їх висловлено. КІНЬ здатний і до розумової, і до фізичної праці, скоріш спритний, аніж інтелігентний.

КІНЬ має гарячу кров, він з роду незалежних, живе власним життям. У родині він — центральна постать. охоронець сім'ї. Коли він зникає, сімейний добробут валиться, неначе картковий будиночок. Працює заради власного задоволення і успіху, плодами праці користуються всі.

КІНЬ — індивідуаліст і трудівник, але швидко стомлюється, має фах, який не вимагає самотності і споглядання. У стосунках з протилежною статтю виявляє слабкість, усе може занехаяти заради кохання. Пристрасть закоханого КОНЯ така бурхлива, що він може стати байдужим до всього іншого.

КІНЬ може пов'язати своє життя з КОЗОЮ — вони вкупі крокуватимуть над безоднями. Хороший союз може бути в КОНЯ з ТИГРОМ чи СОБАКОЮ, але в жодному разі йому не можна пов'язувати долю з ПАЦЮКОМ. Особливо якщо КІНЬ — жінка, а поготів, ще й ВОГНЕННИЙ КІНЬ. Такий зв'язок може спричинити драму.

Роки ВОГНЕННОГО КОНЯ бувають що шістдесят років (1906, 1966, 2026). Роки ВОГНЕННОГО КОНЯ несприятливі для всіх видів КОНЯ, а також для їхніх родин. Чоловіки й жінки, що народилися в рік ВОГНЕННОГО КОНЯ, мають характер, притаманний для всіх КОНЕЙ. Однак його риси істотно підсилені — працелюбніший, спритніший, здібніший. Життя у них більш виняткове, насичене несподіванками, ніж життя звичайного КОНЯ, і несе в собі можливість стати відомим.

Хто ти такий?

Мавпа	Півень	Собака	Кабан (Свиня)	Пацюк	Віл (Бик)
1920	1921	1922	1923	1924	1925
1932	1933	1934	1935	1936	1937
1944	1945	1946	1947	1948	1949
1956	1957	1958	1959	1960	1961
1968	1969	1970	1971	1972	1973
1980	1981	1982	1983	1984	1985
1992	1993	1994	1995	1996	1997
2004	2005	2006	2007	2008	2009
Тигр	**Кролик (Кіт)**	**Дракон**	**Змія**	**Кінь**	**Вівця (Коза)**
1926	1927	1928	1929	1930	1931
1938	1939	1940	1941	1942	1943
1950	1951	1952	1953	1954	1955
1962	1963	1964	1965	1966	1967
1974	1975	1976	1977	1978	1979
1986	1987	1988	1989	1990	1991
1998	1999	2000	2001	2002	2003
2010	2011	2012	2013	2014	2015

Готуйтеся до весни

Можна обійтися без хімії

Плодові дерева та кущі можна доглядати, не застосовуючи отрутохімікатів. Насамперед треба:

- Вчасно видалити сухі та пошкоджені гілки, а потім їх спалити. Гілки дерев зрізати на кільце, гілки кущів — до рівня ґрунту, не залишаючи пеньків. У період цвітіння треба перевірити насадження, бо в цей час добре помітно вражені гілки.
- Восени та ранньої весни обрізати і спалити гілки з яйцекладками, зіскоблити кладки, зібрати і спалити зимові гнізда шкідників, зібрати та знищити муміфіковані на деревах плоди.
- Пізньої осені та ранньої весни очистити стовбури і скелетні гілки від кори, що відстала, від моху та лишайників. Очистки спалити.
- Зачистити рани дерев до здорової деревини, дезинфікувати їх одновідсотковим розчином мідного купоросу та змазати замазкою чи олійною фарбою на натуральній оліфі або сумішшю глини і коров'яку (1:1); замазати дупла цементом.
- Дезинфікувати знаряддя обробки для запобігання поширення грибкових захворювань.

Угорський кросворд

К	А	В	А	Х	С	К	У	І	З	Я	Ц	М	К
И	Н	А	С	О	О	Я	Т	В	У	Т	И	О	О
Ш	А	Т	Е	Л	С	С	Е	Р	М	Г	Л	Р	С
К	П	Е	Р	О	Н	А	В	Е	Р	Щ	Е	Ж	Т
О	К	С	Х	Д	Е	Ц	Ь	С	І	Ч	Д	М	Ю
Л	А	О	У							Е	Р	О	К
Я	К	О	Ж							Н	І	Б	А
Д	К	А	К							Ь	В	Т	Л
Г	Р	А	А							А	К	О	Р
С	У	Д	М	А	Я	Р	В	Е	Р	Т	Е	П	Б
Ф	О	Р	Ш	Т	Ц	І	З	Д	В	О	А	З	А
Л	Ь	О	Д	А	Н	А	Х	Ю	Р	І	В	С	В
С	Т	Р	О	В	Н	У	Ч	У	Г	У	Р	Ч	І
А	В	А	К	С	Н	К	Т	С	О	Т	А	О	Т

Усі відповіді вже наведені в таблиці. Кожна буква використовується лише один раз, а слова змінюють напрям під прямим кутом. У кінці кожного запитання зазначено кількість букв у слові-відповіді.

1. Старовинна обрядова різдвяна пісня (7). 2. Старовинна обрядова новорічна пісня (8). 3. Драглиста страва (8). 4. Головний убір Діда Мороза (5). 5. Страва з меленого оселедця, до якого додаються цибуля, картопля (7). 6. Замет снігу (8). 7. Одиниця виміру температури (6). 8. Посудина для вина (5). 9. Промислова риба, цінна своїм м'ясом та ікрою (6). 10. Листя хвойних дерев (5). 11. Напій з медом і спиртом, який п'ють охолодженим (6). 12. Повний набір столового або чайного посуду (6). 13. Пухнаста маса з бавовни (4). 14. Християнське свято (6). 15. Вічнозелене хвойне дерево (5). 16. Сильний вітер із снігом (8). 17. Приготовані для їди продукти харчування (6). 18. Обрядова каша, вживана з солодкою підливою напередодні Різдва (4). 19. Довга шуба з овечої шкури (5). 20. Маленька співуча пташка (6). 21. Ароматний тонізуючий напій (4). 22. Людина, що купається в крижаній воді (4). 23. Велика свічка (6). 24. Вид дорожнього мішка (5). 25. Зимовий віз на полозах (4). 26. Старовинний пересувний ляльковий театр (6). 27. Коротка застільна промова (4). 28. Місяць року (6). 29. Солодке виноградне вино, настояне на ароматичних травах (6). 30. Маскарадний одяг (6).

Склав Іван СОБКО.

Оголошення

Наступний номер «ГУ» вийде 9 січня ц. р.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України». Зам. 0311003. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України